BBA
81
30

B 58 IIX 63

Einleitung.

Dieses Buch, welches handelt
von den heiligen Orden der Ehren-
Ritter und Ordens Schwestern Mariä
Augustini München der Augustiner
Barfüßer Ordens Provinz
=niederbayern und Schwaben
Ist nicht allein Gott, und seiner
heiligen Mutter Catholischer Kirchen
sondern auch gemeiner Christen-
heit zu Ehren, Trost und Nutz
gestellet worden.

Einige Bibliothecken, die
Königliche Bayerische Bibliothek
zu München, wie auch derselben
scharfsinnige Vorsteher, Herren
Bibliothecarien Herren Joachim
Jäck
Bürgermeister in Memmingen
den 10ten Julius
1831.

P. Gregor Gunderer
=mann vormaliger Abtey
Ebrachischer Hauptmann.

OFFICIUM
PARVUM
BEATÆ MARIÆ
VIRGINIS,
AD USUM
SACRI ORDINIS
CISTERCIENSIS,

editum.

Operâ & labore

cujusdam

IN COELI PORTÆ MONASTERIO

PROFESSÆ *Mariae Ca*

Typis recusum, = Didaceng

Communi omnium *= manh*

Prædicti Ordinis, & Monasterij

SORORUM

Utilitati

In amoris Religiosi tesseram

pio affectu dicatum

ANNO MDCCXXXXIII.

DER GLORWURDIGSTEN KONIGIN HIMMELS UND DER ERDEN DER

Allerseeligsten Jungfrau, und Gottes Gebährerin MARIA *Meiner liebsten Mutter.*

ES will sich gäntzlich, und allerbilligst gebühren, wegen deren von deiner Mütterlichen Barmherrzigkeit, so viel, und grossen empfangenen Gnaden, das ich solche nit allein mit Worden, sondern auch in deni Werck danckbahrligst erkenne, und offentlich bezeüge, davor ich dan dir O Höchste Himmels Königin auch gantz leibeygen verbunden bleibe: Ob nuhn folglich alles das meinige, nit mehr mein, sondern schon vorhero dir gantz zugehöret, so habe dannoch dieses

DEDICATIO.

mein gegenwerdiges kleines Werck, dir gantz besonder auff opffern wollen: allein darff ich mich erkühnen eine so Fehler volle Arbeith der Höchsten Himels Königin under Augen zu legen, da ich mir kaum getrauthe, deinem geringsten diener oder dienerin solche zu Dediciren? ich beantworde mir nichts destoweniger vorgestelte frag selbsten mit ja, dan einmahl War was die Göttlich Schrifft sagt: *Der Mensch sehet in das Angesigt, Gott aber in das Hertz*: 1. REG. 16. und der geistreiche Thomas Kempens. *Lib.* 2. C. 6. Der Mensch merckt auf die Werck, aber Gott erweget die Gedancken und Meynung; also auch O allerseeligste Jungfrau, du erkennest die Intention und innerste Hertzens Gedanckē; die Menschén könden in gegenwerdigē Büchlein

mir mehrere fehler als blätter under Augen legen, ja sie könde Ursach nehmen, mir solches als eine verdienstlose eigenwillige Arbeith aus zu theüten, und würde die weis und Manier deren ich mich zu dessen verfertigung bedinet habe, ihrem Urtheil nit entgehen; du aber O liebreiche Mutter siehest mehr auf das Herrz, als auf die geringigkeit des Wercks, deine Mütterliche güte wird solches ansehen als ein Werck der Lieb gegen meine liebste Mittschwestern, theils auch als ein Werck des Gehorsambs und underthenigkeit gegen meine Obern, denen ich sambtlich wegen verhelffung zu meinem glückseeligen Beruff, Tausentfaltigē danck schultig bin, dan auch letzlich und fordrigst als eine bemühung deines Heil. Lobs, welches ich durch die lange

DEDICATIO.

Ewigkeit zu Vermehren und fort zu ſetzen verlange; dañenhero O Liebreicheſte Mutter du Spiegel der Demuth, Verachte nit ſo ſchlechtes Werck, ſondern laſſe es dir gefällig ſein, und Enzünde alle Hertzen die ſolches gebrauchen in deiner Heiligen Lieb, und mache an uns allen Wahr, was dein geliebter Sohn, mein Hönigflieſſenter Heiliger Vatter Bernárdus Verſicheret, das du Niemant Verlaſſeſt, der dich mit Kindlichem Vertrauen Liebet, anruffet, und Ver Ehret; ſo ich Troſt voll verhoffe, in der That zu erfahren; die ich nit nuhr Zeith Lebens, ſondern durch die gantze Ewigkeit verbleibe.

Dein

O Groſmächtigſte Himmels Königin.

Leibeygen verbuntens Pfleg Kind.

Gertia Candida Enamann Klost.

ORATIONES DICENDÆ ANTE DIVINUM OFFICIUM.

APeri, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen ſanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérſis, & aliénis, cogitatiónibus: intelléctum illúmina, affféctum inflámma; ut digne, atténte, ac devóte hoc Officium recitáre váleam, & exaudíri mérear ante conſpectum Divínæ Maieſtátis tuæ. Per Chriſtum Dñm noſtrum. ℟. Amen.

DOmine, in unióne illíus Divínæ intentiónis, quâ ipſe in terris laudes Deo per solvíſti, has tibi Horas per sólvo.

AD HORAS B. MARIÆ.

Dignáre me laudáre te, Virgo ſacrára: Da mihi virtútem contra hoſtes tuos.

Invitatorium. Ave María, grátia plena, * Dóminus tecum. Ave María.

Pſalmus. 94.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo ſalutári noſtro; præoccupémus fáciem ejus in confeſſióne, & in pſalmis jubilémus ei. Ave María, grátia plena: * Dóminus tecum.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & rex magnus ſuper omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem ſuam, quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ, & altitúdines montium ipſe cónſpicit. Dóminus tecum.

Quóniam ipsíus eſt mare, & ipſe fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte adorémus, & procidámus ante Deum: plorémus coram

Dó-

Dóminо, qui fecit nos, quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter: nos autem pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus Ave María, grátia plena, Dñs tecum.

Hodie ſi vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda veſtra, ſicut in exacerbatióne ſecúndum diem tentatiónis in deſérto: ubi tentavérunt me patres veſtri, probavérunt, & vidérunt ópera mea. Dóminus tecum.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, & dixi, Semper hi errant corde: ipſi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, ſi introíbunt in réquiem meam. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſecu-

ſeculórum. Amen. Dñs tecum.
Ave María grátia plena : Dñs tecum. *Hymnus.*

QUem terra pontus , æthera,
Colunt, adórant, prædicant:
Trinam regéntem machinam;
Clauſtrum Maríæ bájulat.
Cui luna, ſol, & ómnia.
Deſérviunt per témpora:
Perfúſa cæli grátia,
Geſtant puélla víſcera.
Beáta mater múnere,
Cujus ſupérnus Artifex,
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris ſub arca clauſus eſt.
Beáta cœli núntio,
Fœcunda ſancto Spíritu,
Deſideratus Géntibus
Cujus per alvum fuſus eſt.
Glória tibi Dómine,
Qui natus es de vírgine,
Cum Patre & ſancto Spíritu
In ſempitérna ſécula.

Pſal-

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noſter, * quám admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua, * ſuper cælos.

Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimicos tuos, * ut déſtruas inimícum, & ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuorum, * lunam & ſtellas quæ tu fundáſti.

Quid eſt homo, quód memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam viſitas eum?

Minuiſti eum paulo minús ab Angelis, glória & honóre coronaſti eum, * & conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjeciſti ſub pédibus

bus ejus, oves & boves univérſas, * ínſuper & pécora campi.

Vólucres cæli, & piſces maris, * qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quám admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Glória Patri, & Fílio: * & Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, & nunc & ſemper: * & in ſécula ſeculórum. Amen.

pſalmus 18

CÆli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies Diéi erúctat verbum, * & nox nocti indicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In

In omnem terram exivit sonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum, * & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad currén-dam viam, * a summo cælo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dni rectæ, lætificántes co da: * præcéptum Dni lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus permanens in séculum séculi: * judicia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum; * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint dominári, tunc immaculátus ero: * & emundábor a delicto maximo,

Et erunt ut compláceant eloquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.

Gléria Patri. *Psalm.* 23.

Dómini est terra, & plenitúdo ejus * orbis terrárum, & universi qui hábitant ín eo.

Quia

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, & mundo corde, qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, & misericórdiam á Deo salutári suo.

Hæc est generátio quærentium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis, & potens, Dóminus potens in prælio.

Attólite portas príncipes ve-

ſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus virtútum, ipſe eſt Rex glóriæ.

Glória Patri.

Ant. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. ℣. Ave María, grátia plena. ℟. Dóminus técum. Jube domna benedícere. *Benedict.* Alma Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

Lectio brevis.

ADmítte, piíſſima Dei Génetrix, preces noſtras intra ſacrárium exaudiónis, & repórta nobis antídotum reconciliatiónis. Sit per te excusábile, quod per te ingérimus, fiat impetrábile, quod

fida

fida mente póſcimus. Accipe quod offérimus, redóna quod rogámus, excúſa quod timémus. Tu autem Dómine, miſerére nobis. ℟. Deo grátias.

℟. Dignáre me laudáre te * virgo ſacráta. Dignáre. ℣. Da mihi virtútem contra hoſtes tuos. Virgo ſacrata.

AD LAUDES

Deus in adjutórium meum inténde. Dómine ád adjuvándum me feſtína. Glória Patri. Sicut erat.

Pſalmus 92.

Dóminus regnávit, decórem indútus eſt, * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcínxit ſe.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non comovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc: * á ſéculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine, * elevavérunt flumina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * á vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis: * domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, in longitúdinem dierum.

Glória Patri. *Pſalmus* 99

JUbiláte Deo, omnis terra: * ſervíte Dómino in lætítia.

Introíte in conſpéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus: * ipſe fecit nos, & non ipſi nos.

Populus ejus, & oves páſcuæ ejus, introíte portas ejus in confessióne, * átria ejus in hymnis, confitémini illi.

Lau-

Laudáte nomen ejus, quóniam suáv's est Dóminus ; in ætérnum misericórdia ejus, * & usque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Glória Patri. *Psalmus* 62.

DEus Deus meus, * ad te de luce vigilo.

Sitívit in te anima mea, * quám multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, & in via, & inaquósa, sic in sancto appárui tibi: * ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea: * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe, & pinguédine repleátur anima mea: * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si

Si memor fui tui ſuper ſtratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuiſti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæſit ánima mea poſt te, * me ſuſcépit dextera tua.

Ipſi vero in vanum quæſiérunt ánimam meam, z introíbunt in inferióra terræ, * tradéntur in manus gládij, partes vulpium erunt.

Rex veró lætábitur in Deo, laudabúntur omnes, qui jurant in eo, * quia obſtructum eſt os loquéntium iniqua.

Glória Patri.

Canticum trium Puerorum.

Daniel. 3

BEnedicite ómnia ópera Dómini Dómino, laudate, & ſuperexaltate eum in ſécula.

Be-

Benedicite Angeli Dñi Dómino: * benedícite cæli Dño.

Benedícite aquæ omnes, quæ ſuper cælos ſunt, Dómino: * benedícite omnes ſpíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis, & æſtus Dómino: * benedícite frigus & æſtus Dómino.

Benedícite rore; & pruina Dómino: * benedícite gelu & frigus Dómino.

Benedícite glácies, & nives Dómino: * benedícite nóctes, & dies Dómino.

Benedícite lux, & ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura, & nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * lauder & superexáltet eum in ſécula.

Benedícite montes, & colles Dómino: * benedícite univérſa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: * benedícite maria, & flúmina Dómino.

Benedícite cete, & ómnia quæ movéntur in aquis Dómino: * benedícite omnes vólucres cæli Dómino.

Benedícite omnes béſtiæ, & pécora Dómino: * benedícite filij hóminum Dómino.

Benedícat Iſrael Dóminum: * lauder & ſuperexáltet eum in ſécula.

Benedícite ſacerdótes Dómini Dómino: * benedícite ſervi Dómini Dómino.

Benedícite ſpíritus, & ánimæ juſtó-

justórum Dómino : * benedicite sancti, & húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Misael Dómino, * laudáte, & superexaltáte eum in sécula.

Benedicámus Patrem, & Filium cum sancto Spíritu : * laudémus & superexaltémus eum in sécula.

Benedictus es Dómine in firmaménto cæli, * & laudábilis, & glorióſus, & superexaltátus in sécula.

Hic *non dicitur* Glória Patri. *neque* Amen.

Psalmus 148.

LAudáte Dóminum de cælis ; * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum Sol & Lu-

na, * laudáte eum omnes stellæ, & lumen.

Laudáte eum cæli cælórum, * & aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, & facta sunt, * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, & in séculum séculi, præcéptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, & omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spíritus procellárum, * quæ faciunt verbum ejus.

Montes & omnes colles, * ligna fructífera, & omnes cedri

Béstiæ, & univérsa pécora, * serpéntes, & vólucres pennatæ.

Reges terræ, & omnes populi, * príncipes & omnes júdices terræ.

Inve-

Júvenes, & vírgines, ſenes cum juniór'bus laudent nomen Dómini, * quia exaltátum eſt nomen ejus ſoliu.

Confeſſio ejus ſuper cælum, & terram, * & exaltávit cornu pópuli ſui.

Hymnus ómnibus ſanctis ejus, * filiis Iſrael, pópulo appropinquánti ſibi.

Pſalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum, * laus ejus in Eccléſia ſanctórum.

Lætétur Iſrael in eo qui fecit eum, * & filij Sion exultent in rege ſuo.

Laudent nomen ejus in choro, * in tympano, & pſaltério pſallant ei.

Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo, * & exaltábit manſuétos in ſalútem.

Exultábunt ſancti in glória,

ria, * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum, * & gládij ancipites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum, * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus, * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus, * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ; *

laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro, * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis, * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Ant. O admirábile commércium! Creátor géneris humáni animánum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est, & procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam deitátem. *Capitulum.* Eccli. 24.

IN ómnibus réquiem quæsívi, & in hereditáte Dómini morábor: tunc præcépit, & dixit mihi Creátor omnium: & qui Creávit me requiévit in tabernáculo meo.

℟. Deo grátias.

℣. Ave

℟. Ave Maria, grátia plena, * Dóminus tecum. Ave Maria. ℣. Benedícta tu in muliéribus, Dóminus tecum.

Hymnus

O Gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera:
Qui te creávit próvide,
Lactásti sacro úbere.
Quod Eva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine;
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra fácta es.
Tu regis alti janua,
Et porta lucis fúlgida;
Vitam datam per Virginem,
Gentes redémptæ plaudite.
Glória tibi Dómine,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre & sancto Spíritu,
In sempitérna sécula. Amen.
℣. Speciósa facta es & suávis.
℟. In delíciis tuis, sancta Dei génetrix.

Can-

Canticum Zachariæ

Luc. 1.

BEnedíctus Dóminus Deus Israel: * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os Sanctórum, * qui a século sunt, Propherárum ejus.

Salútem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium, qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * & memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis.

Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, & justítia coram

ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos óriens ex alto.

Illumináre his, qui in ténebris, & in umbra mortis sedent, * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Ant. Beáta Dei Génitrix María, vírgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo, ora pro pópulo, intérveni pro clero intercéde pro devóto femíneo sexu.

℣. Dó-

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clámor &c

Orémus *Oratio.*

CÓncéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis sanitáte gaudére: & gloriósa beátæ Maríæ semper virginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, & ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Ant. De Om. SS.

Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Orémus

INfirmitátem nostram, quæsumus Dómine, propítius réspice, & mala ómnia, quæ

juſtè merémur, ómnium Sanctórum tuórum intercessióne avérte. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

℣. Dulce nomen Dómini nostri Jesu Christi, & beatíssimæ Matris ejus sit benedictum in sécula seculórum. Amen.

AD PRIMAM.

℣. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. ℟. Benedícta tu in muliéribus, & benedictus fructus ventris tui.

DEus in adjutórium meum intende. Dómine ad adjuvándum me festina. Glória Patri.

Hymnus.

MEménto salútis Auctor,
Quód nostri quondam corporis,
Ex illibáta Vírgine,
Nascéndo, formam súmpseris.

Maria

Maria mater grátiæ,
Mater misericordiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et horá mortis súscipe.
Glória tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre & sancto Spíritu,
In sempitérna sécula. Amen.

Dominica *die*, **Feria** 3, 5, & Sabbato ad

PRIMAM

Psalmus 53.

DEus in nómine tuo salvum me fac: * & in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, & fortes quæsiérunt animam meam: * & non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat

me : * & Dóminus suscépior est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * & in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, & confitébor nómini tuo Dómine: * quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * & super inimícos meos despéxit óculus meus. Glória Patri.

Psalmus 84.

BEnedixísti Dómine terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster : * & avérte iram tuam a nobis.

Num-

Numquid in ætérnum iráscéris nobis? * aut exéndes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus tu convérsus vivificábis nos: * & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: * & salutáre tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen propé timéntes eum salutáre ipsius: * ut inhabitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: * justitia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justítia de cælo prospéxit.

Et-

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * & ponet in via gressus suos.

Glória patri.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * & véritas Dómini manet in æternum.

Glória Patri.

℣. *Ant.* Quanto natus es.

ut infra pag. 34

Feria 2, 4, & 6, ad Primam.

Psalmus 118.

BEáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia

nia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cúm perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quód dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

Glória Patri.

IN quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi

ke: * ne repéllas me à mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóqua tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judicia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * & considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Glória Patri.

RRetribue servo tuo, vivífica me: * & custódiam sermónes tuos:

Revéla óculos meos: * & considerábo mirabília de lege tua.

In cola ego sum in terra: *

non

nem abscóndas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desiderâre justificatiónes tuas: * in omni témpore.

Increpásti supérbos, * maledícti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium, & contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, & advérsum me loquebantur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam & testimónia tua meditátio mea est: * & consílium meum justificatiónes tuæ.

Glória Patri.

ADhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secundúm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudísti

dísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me, * & exercébor in mirabilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me: * & de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cum dilatásti cor meum. Glória Patri.

Ant. Quando natus es ineffabiliter ex Virgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ, sicut pluvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum, te laudámus Deus noster.

Capi-

Capitulum Eccli. 24.

AB inítio, & ante ſécula creáta ſum, & uſque ad futúrum ſéculum non déſinam, & in habitatióne ſancta coram ipſo miniſtrávi.

℟. Deo grátias.

℣. Ora pro nobis ſancta Dei Génetrix. ℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

℣. Dómine exaudi oratiónem meam. ℟. Et clámor &c.

Orémus

DEus qui de beátæ Maríæ Vírginis úrero, verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem ſuſcipere voluíſti: præſta ſupplicibus tuis: ut qui veré eam Genetrícem Dei crédimus, ejus apud te interceſſiónibus adjuvémur. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

℣. Dulce nomen Dómini no-

ſtri Jeſu Chriſti, & beatíſſimæ Matris ejus, ſit benedíctum in ſécula ſeculorum. ℟. Amen.

ADTERTIAM

℣. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. ℟. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui.

DEus in adjutórium meum indénde. Dómine ad adjuvántum me feſtina.

Glória Patri.

Hymnus. Meménto, &c 26

Dominica.

Pſalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi: * & exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam à lábiis iníquis: * & à lingua dolóſa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi: * ad linguam dolóſam?

Sagíttæ poténtis acútæ: * cum carbonibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est, habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Glória Patri.

Psalm 120

LEvávi óculos meos in montes: * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum á Dómino: * qui fecit cælum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormíret qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet: * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus

nus protéctio tua : * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, & éxitum tuum: * ex hoc nunc, & usque in sæculum. Glória Patri.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In dómum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri : * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * & abundántia diligentibus te.

Fiat pax in virtúte tua: * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & proximos meos: * loquebar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Glória Patri.

Ant. Rubum quem víderat, pag. 46.

Feria 2 4 & 6 ad

TERTIAM

Psalmus.

LEgem pone mihi Dómine viam justificatiónum tuárum: * & exquíram eam semper.

Da mihi intellectum, &

scrutábor legem tuam: * & custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * & non in avarítiam.

Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem * in via tua vivifica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Glória Pátri.

ET véniat super me misericórdia tua Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus

bus mihi verbum: * quia ſperavi in ſermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque: * quia in judiciis tuis ſuperſperávi.

Et cuſtódiam legem tuam ſemper: * in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in teſtimóniis tuis in conſpéctu Regum: * & non confundébar.

Et meditábar in mandàtis tuis: * quæ dilexi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * & exercébar in juſtificatiónibus tuis.

Glória Patri

MEmor eſto verbi tui ſervo tuo, * in quo mihi ſpem dedísti.

Hæc

Hæc me consoláta est in humiliráte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque: * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à sæculo Dómine: * & consolátus sum.

Defectio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui Dómine, * & custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Glória Patri.

Ant. Rubum quem viderat, &c.

Feria 3, 5, & Sabbato, ad TERTIAM

Psalmus.

LUcérna pédibus meis verbum tuum, * & lumen sémitis meis.

Jurávi, & státui * custodíre jndícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplacita fac Dómine: * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * & legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres laqueum mihi: * & de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad facién

ciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem:

Glória Pàtri.

INíquos ódio hábui: * & legem tuam dilexi.

Adjútor, & susceptor meus es tu: * & in verbum tuum supersperávi.

Declináte á me malígni, * & scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, & vivam: * & non confúndas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & salvus ero: * & meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes á judíciis tuis: * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas: * à judíciis énim tuis tímui.

Glória Patri.

℣. Feci judícium & juſtítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súſcipe ſervum tuum in bonum: * non calumniéntur me ſupérbi.

Oculi mei defecérunt in ſaluráre tuum: * & in elóquium juſtítiæ tuæ.

Fac cum ſervo tuo ſecundum miſericórdiam tuam: * & juſtificatiónes tuas doce me.

Servus tuus ſum ego: * da mihi intelléctum, ut ſciam teſtimónia tua.

Témpus faciéndi Dómine: * diſſipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua: * ſuper aurum & topázion.

Propterea ad ómnia mandá-

ta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

Gloria Patri.

Ant. Rubum quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem : Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Capitulum. Eccle. 24.

IN ómnibus réquiem quæsívi, & in hereditáte Dómini morábor : ℣ tunc præcépit, & dixit mihi Creátor ómnium ; * & qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

℟. Deo grátias.

℣. Ave María grátia plena.

℟. Dóminus tecum.

℣. Dómine exáudi oratiónẽ meam. ℟. Et clámor &c.

Oratio. Concéde nos fámulos.

℣. Dulce nomen Dómini &c.

Ad

AD SEXTAM

℣. Ave María, grátia plena, Dóminus recum. ℟. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui.

DEus in adjutórium meum inténde. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat.

Hymnus. Meménto salútis &c. *pag.* 26.

Diebus Dominicis.

Psalmus. 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in manibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dñm Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dñe, miserére

rére nostri : * quia multum repléti sumus despectióne.

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis. Glória Patri.

Psalmus. 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël : * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos.

Cum irascerétur furor eórum in nos, † fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra : * fórsitan pertransísset ánima nóstra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Ani-

Anima noſtra ſicut paſſer erépta eſt * de láqueo venántium.
Láqueus contrítus eſt, * & nos liberáti ſumus.

Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum & terram.
Glória Patri.

Pſalmus 124.

Qui confidunt in Dómino, ſicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum qui hábitat in Jerúſalem.
Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli ſui: * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.
Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum: * ut non exténdant juſti ad iniquitátem manus ſuas.
Bénefac Dómine bonis, * & rectis corde.

Decli-

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax ſuper Iſraël. Glória Patri.

Ant. Germinávit radix Ieſſe. pag. 56.

Feria 2, 4, & 6, ad Sextam *Pſalmus*

POrtio mea Dómine, * dixi cuſtodíre legem tuam.

Deprecátus ſum fáciem tuam in toto corde meo: * miſerére mei ſecúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * & convérti pedes meos in teſtimónia tua.

parátus ſum, & non ſum turbátus: * ut cuſtódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi ſunt me: * & legem tuam non ſum oblítus.

Média

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi: * super judícia justificatiónis tuæ.

Particeps ego sum ómnium timéntium te: * & custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua Dómine plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Glória Patri.

BOnitátem fecísti cum servo tuo Domine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam doce me: * quia mandatis tuis crédidi.

Priúsquam humiliarer ego delíqui: * propterea eloquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * & in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego

autem in toto corde meo ſcrutábor mandáta tua.

Coagulátum eſt ſicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus ſum.

Bonum mihi quia humiliáſti me: * ut diſcam juſtificatió-nes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * ſuper míllia auri & argénti.

Glória Patri.

MAnus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me: * da mihi intelléctum & diſcam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabúntur: * quia in verba tua ſuper ſperávi.

Cognóvi Dómine quia æquitas judícia tua: * & in veritáte tua humiliáſti me.

Fiat miſericórdia tua ut conſolétur me, * ſecúndum elóquium tuum ſervo tuo.

Véniant

Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam:* quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes té* & qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Glória Patri.

Ant. Germinávit &c.

pag. 56.

Feria tertia, quinta, & Sabbato,

AD SEXTAM

Mirabília testimónia tua: * ídeo scrutátus est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * & intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, & attráxi spíritum, * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, & miserére mei: * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndū elóquium tuum, * & non dominétur mei omnis injustitia.

Rédime me à calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * & doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Glória Patri.

IUstus es Dómine: * & rectum judicium tuum.

Mandásti justitiam testimónia tua: * & veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: *

meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: * & servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, & contémptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum: * & lex tua véritas.

Tribulátio, & angústia invenérunt me: * mandàta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intellectum da mihi, & vivam. Glória Patri.

Clamávi in toto corde meo, exáudi me Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam Dómine: * & secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * á lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea. Glória Patri.

Ant. Germinávit radix Jesse, orta est stella ex Jacob; virgo péperit Salvatórem: te laudámus Deus noster.

Capitulum. Eccl. 24

ET sic in Sion firmata sum, & in civitáte sanctificáta símiliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. ℟. Deo grátias

Be-

℣. Benedícta tu in muliéribus.
℟. Et benedíctus fructus ventris tui. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui salútis ætérnæ beátæ Maríæ virginitáte fæcúnda, humáno géneri præmia præstitísti, ꝛ tríbue quæsumus: * ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, ꝛ per quam meruímus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum. ℟. Amen.

Dulce nomen., *fol.* 35.

AD NONAM

℣. Ave María grátia plena, Dóminus técum. ℟. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui.

DEus in adjutórium meum inténde. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória

Hym-

Hymnus. Meménto salútis &c. *folio.* 26.

Diebus Dominicis.

Psalmus. 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion: facti sumus sicut consolati.

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus facere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes ibant, & flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum

cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Glória Patri.

Psalmus 126

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce heréditas Dómini, filij; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filij excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loqueitur.

quétur inimícis ſuis in porta.

Glória Patri.

Pſalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es & benè tibi erit.

Uxor tua ſicut viris abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Filij tui ſicut novéllæ olivárum, * in circúitu menſæ tuæ.

Ecce ſic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion, * & vídeas bona Jerúſalé omnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem ſuper Iſraël.

Glória Patri.

Antiphona. Ecce María. *pag.* 67.

Feria

Feria 2, 4, & 6, ad Nonam

Psalmus

DEfécit in saluráre tuum ánima mea: * & in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui: * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ád juva me.

Pauló minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * & custódiam testimónia oris tui.

Glória Patri.

IN ætérnum Dñe, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundásti terram & pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia serviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte perissem in humiliáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas, * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis. Glória Patri.

QUómodo diléxi legem tuam Dómine: * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in æternum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo.

Amandátis tuis intelléxi: *

propterea odívi omnem viam iniquitátis.

Glória Patri.

Antíphona. Ecce María, *pag.* 67.

Feria 3, 5, *& Sabbato ad*

NONAM

Psalmus.

VIde humilitátem meam, & éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me. * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe à peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ Dómine: * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, & tríbulant me: * à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, & rabescébam

scébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in æternum ómnia judícia justitiæ tuæ.

Glória Patri.

Príncipes persecúti sunt me gratis: * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi: * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * & non est illis scándalum.

Expe-

Expectábam saluráre tuum, Dómine: * & mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * & diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, & testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Glória Patri.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua, ut salvet me

me: *i quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine: * & lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, & laudábit te: * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus. Glória Patri.

Ant. Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit dicens: Ecce Agnus Dei ecce qui tollit peccáta mundi.

Capitulum. ECCLI. 24.

Et radicávi in pópulo honorificáto, z & in parte Dei mei heréditas illíus: * & in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Deo grátias.

℣. Post partum virgo inviolata permansísti. ℟. Dei génitrix intercéde pro nobis.

Dómine exaudi &c.

Orémus. *Oratio.*

FAmulórum tuórum, quæsumus Dómine, delíctis ignósce: * ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, per Genetrícis Fílij tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Dulce nomen Dómini nostri Jesu Christi, & beatíssimæ Matris ejus sit benedíctum in sécula seculórum.

Amen.

AD VESPERAS.

℣. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. ℟. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui.

Deus

DEus in adjutórium meum inténde. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, & Filio: * & Spirítui sancto. Sicut erat in princípio, & nunc, & semper: & in sécula seculórum.

Amen.

Psalmus. 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos: * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non

pœnitébit eum: * Tu es Sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis: * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * propterea exaltábit caput.

Glória Patri.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum: * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occâsum: * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * & super cælos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat: * & humília réſpicit in cælo & in terra?

Súſcitans à terra ínopem, * & de ſtércore érigens pauperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus: * cum princípibus pópuli ſui.

Qui habitáre facit ſtérilem in domo: * matrem filiórum lætántem. Glória Patri.

Pſalmus 121.

Lætátus ſum in his quæ dícta ſunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri: * in átriis tuis Jerúſalem.

Jerúſalem quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus tribus Dómini, * teſtimó-

nium Israël, ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício: * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * & abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * & abundántia in túrribus tuis,

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri: * quæsívi bona tibi.

Glória Patri.

Psalmus 126

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducatis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce heréditas Dómini, filij; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filij excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri.

Ant. Beáta mater, & intácta Virgo, gloriósa Regina mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Capitulum. ECCLI. 24.

IN ómnibus réquiem quæsívi, z & in hereditáte Dómini morábor: * tunc præcépit, & dixit mihi Creátor ómnium; z

nium. ℣. & qui creávit me requiévit in tabernáculo meo.

℟. Deo grátias.

℣. Post partum virgo * Inviolata permansísti. Post &c.

℣. Dei Génitrix intercéde pro nobis. Inviolata permansísti

Hymnus.

Ave Maris stella,
Dei mater alma:
Atque semper virgo,
Felix cæli porta.
Sumens illud Ave
Gabriêlis ore:
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.
Viram præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Speciósa facta es, & suávis.
℟. In delíciis tuis sancta Dei Génitrix.

Canticum B. Mariæ. Luc. 1.

MAgníficat * ánima mea Dóminum.
Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies, * timentibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Deposuit poténtes de sede, * & exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericordiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros: * Abraham, & sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Ant. Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles: ora pro pópulo, intérveni pro cléro, intercéde pro

pro devóto fœmineo ſexu.
℣. Dómine exáudi &c.

Orémus. *Oratio.*

COncéde nos fámulos tuos, quæſumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis ſanitáte gaudére: * & gloriósa beátæ Maríæ ſemper vírginis interceſſióne, à præſénti liberári triſtítia, z & ætérna pérfrui lætítia. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

De Omnibus Sanctis, Ant.

Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro noſtra omniúmque ſalúte. ℣. Lætámini in Dómino, & exultáre juſti.

℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oremus. *Oratio.*

INfirmitátem noſtram, quæſumus Dómine, propítius réſpice; & mala ómnia, quæ

juſte merémur, ómnium Sanctórum tuórum interceſſióne avérte. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

℣. Dulce nomen &c.

AD COMPLETORIUM

℣. Ave María, grátia plena Dóminus tecum. ℟. Benedícta tu in muliéribus, & benedictus fructus ventris tui

℣. Convérte nos Deus ſalutáris noſter. ℟. Et avérte iram tuam à nobis.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℣. Dñe ad adjuvándum me feſtína. Glória Patri.

Pſalmus 12.

USquequo Domine obliviſceris me in finem? * úſquequo avértis fáciem tuam à me?

Quamdiu ponam conſilia in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Uſque

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me: * réspice, & exáudi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus, Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua spéravi.

Exultábit cor meum in salutári tuo: z cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * & psallam nómini Dómini Altíssimi.

Glória Patri.

Psalmus 128.

Sæpe expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Israël.

Sæpe expugnavérunt me à

juventúte mea: * étenim non poruérunt mihi.

Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Dóminus juſtus concídit cervíces peccatórum: * confundántur & convertántur retrórſum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tectórum: * quod priúſquam evellátur exáruit:

De quo non implévit manum ſuam qui metit, * & ſinum ſuum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui prætereúntes: Benedíctio Dómini ſuper vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Gloria Patri.

Pſalmus. 130.

DOmine non eſt exaltátum cor meum: * neque elátiſunt óculi mei.

Neque

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.

Si non humílirer sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus est super matre sua. * ita retribúito in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc, & usque in sæculum. Glória Patri

Ant. Compléti sunt dies Maríæ, ut páreret filium suum primogénitum.

Capitulum. ECCL. 24.

SIcut cinnamómum, & bálsamum aromatízans odórem dedi: * quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. Deo grátias. *Hymnus.*

ENixa est puérpera,
Quem Gábriël prædixerat,
Quem matris alvo géstiens,
Clausus Joánnes sénserat.

Maríæ mater grátiæ,
Mater miſericórdiæ,
Tu nos ab hoſte prótege,
Et hora mortis ſúſcipe.
Glória tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & ſancto Spíritu.
In ſempitérna ſécula. Amen.
℣. Ecce ancíl'a Dñi. ℟. Fiat mihi ſecúndum verbum tuum.
℣: Domine exáudi &c.

Orémus. *Orario.*

COncéde, miſéricors Deus, fragilitáti noſtræ præſídium: * ut qui ſanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, ⁊ interceſſiónis ejus auxílio à noſtris iniquitátibus reſurgámus. Per eúndem Chriſtum Dñm noſtrum. ℟. Amen,

Dulce nomen Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & beatíſſimæ Matris ejus, ſit benedíctum in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

OFFICIUM DEFUNCTORUM

AD VESPERAS.

Pſalmus 114.

DIléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem ſuam mihi: * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * & perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem, & dolórem invéni: * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam: z miſéricors Dóminus, & juſtus, * & Deus noſter miſerétur.

Cuſtódiens parvulos Dómi-

nus: * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, z óculos meos à lácrymis: * pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Réquiem ætérnam dona eis Dómine, * & lux perpétua lúceat eis.

Ant: Placébo Dño in regióne vivórum. 3. *Psalmus.* 113.

AD Dóminum cum tribularer clamávi: * & exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam à lábiis iníquis: * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolósam?

Sa-

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatórlis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquebar illis, impugnábant me gratis. Réquiem ætérnam.

Ant. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est. ij.

Psalmus. 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dño, * qui fecit cælum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dórmiret, qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua, * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo, * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat intróitum tuum, & éxitum tuum: * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Réquiem æternam.

Ant. Dóminus cuſtódit te ab omni malo, cuſtódiat ánimam tuam Dóminus. viij.

Pſalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes: * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris Dómi-

Dómine: * Dómine quis fuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt: * & propter legem tuam ſuſtínui te Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus: * ſperávit ánima mea in Dómino.

Acuſtódia matutína uſque ad noctem: * ſperet Iſraël in Dómino.

Quia apud Dóminum miſericórdia: * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſraël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem æternam.

Ant. Si iniquitátes obſervá-veris Dómine: Dómine quis ſuſtinébit?

Pſalmus 137.

COnfitébor tibi Dómine in toto corde méo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psállam tibi, * adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua & veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, & humilia réspicit: * & alta à longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & super iram inimicórum meórum exten-

extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine misericórdia tua in séculum, ópera mánuum tuárum ne despícias.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, * & lux perpétua lúceat eis.

Ant. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias. ij.

Canticum B. Mariæ. Luc. 1.

MAgníficat * ánima mea Dóminum.

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humiltátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progé-

nie

nie in progénies, * rimentibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio ſuo: * diſperſit ſupérbos mente cordis ſui.

Depóſuit poténtes de ſede: * & exaltávit húmiles.

Eſuriéntes implévit bonis: * & dívites dimíſit inánes.

Suſcépit Iſraël púerum ſuum: * recordátus miſericórdiæ ſuæ.

Sicut locútus eſt ad patres noſtros: * Abraham, & ſémini ejus in ſécula. Réquiem &c.

Ant. Audívi vocem de cælo dicéntem: Beáti mortui qui in Dómino moriúntur. ij

Pater noſter. *totum ſecreto.*

Pſalmus 145..

LAuda ánima mea Dóminum, z laudábo Dóminum in vita mea, * pſallam Deo meo quámdiu fíero.

Noli-

Nolíte confidere in princípibus: * in filiis hóminum, in quibus non eſt ſalus.

Exíbit ſpíritus ejus, & revertétur in terram ſuam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, ℣ ſpes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum, & terram, mare, & ómnia quæ in eis ſunt.

Qui cuſtódit veritátem in ſéculum, ℣ facit judícium injúriam patiéntibus: * dat eſcam eſuriéntibus.

Dóminus ſolvit compedítos: * Dñs illúminat cæcos.

Dóminus érigit elíſos, Dóminus díligit juſtos.

Dóminus cuſtódit ádvenas, ℣ pupíllum, & víduam ſuſcípiet * & vias pecatórum diſperdet.

Regnábit Dóminus in fécula, Deus tuus Sion: * in generatiónem & generatiónem.

Réquiem æternam.

℣. Aporta ínferi, ẓ

℟. Erue Dñe ánimas eórum.

℣. Requiéſcant in pace. ẓ

℟. Amen.

℣. Domine exáudi oratiónem meam. ẓ

Oremus. *Oratio.*

DEus, cui próprium eſt miſeréri ſemper & párcere, ẓ propitiáre animábus famulórum, famularúmque ruárum, & ómnia eórum peccáta dimítte: * ut mortalitátis vínculis abſolútæ, tranſíre mereántur ad vitam.

Oratio.

DEus, véniæ largítor, & humánæ ſalútis amátor, ẓ quæſumus cleméntiam tuam: * ut noſtræ congregatiónis fra-

tres,

tres, propinquos, & benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, ℣. Beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas.

Orat o.

FIdélium Deus ómnium Cónditor & Redémptor, ℣. animábus famulórum famularúmque tuárum, remissiónem cunctórum tríbue peccatórum, * ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, ℣. piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis & regnas in sécula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine. ℣.

℟. Et lux perpétua lúceat eis. ℣.

℣. Requiéscant in pace. ℣.

℟. Amen.

§. Die vorgehente 3 Orationónes

tiones werden under einer kurtzen beschlissung, in dem gewöhnlichen Officio allein gesprochen: an besonderen Tagen aber seynd folgente zu brauchen. als:

In dem Monatlichen Officio.

Orémus. *Oratio.*

Præsta, Dómine, quæsumus, * ut ánimæ famulórum famularúmque tuárum, quórum anniversárium depositiónis diem commemorámus, z indulgéntiam páriter, & réquiem cápiant sempiternam. *Hierauff folgt alsobalt.*

Deus, véniæ largítor, *und*

Fidélium Deus ómnium &c. *mit folgentem beschluss*, Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus: * Per ómnia sécula seculórum. z ℟. Amen.

℣. Réquiem &c. *Wie fol* 93

In

Am Jahrtag, im Monat Januarij.

Oratio

DEus, qui inter Apostólicos sacerdótes famulos tuos Pontificáli, seu Sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: * præsta quæsumus ꝛ ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio. Per Dóminum nostrum.

Am Jahrtag im Monat Maj.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, cui numquam sine spe misericórdiæ supplicátur; ꝛ propitiáre animábus famulórum famularúmque tuárum: * ut qui de hac vita in tui nóminis confessióne discessérunt ꝛ sanctórum tuórum número facias aggregári. Per Dóminum nostrum Jesum Christum,

Am Jahrtag im Monat September.

Oratio.

Deus véniæ. largítor. 92.

Am Jahrtag im Monat November.

Oratio.

Deus, cui próprium 92.

Am Tag des abſterbens einer perſon ſo kein Prieſter.

Oratio.

ABsólve, quæſumus Dómine, ánimam fámuli tui N. ut defúnctus ſéculo tibi vivat: * & quæ per fragilitátem carnis humána converſatióne commíſit, ẏ tu vénia miſericordíſſimæ pietátis abſtérge. Per Dóminum noſtrum &c. *Wan eß eine Frauen perſon, ſagt man:* ánimam famulæ tuæ N. ut defúncta, &c.

Vor einen verſtorbenen der kein Priſter.

Oratio

INclína Dómine aurem tuam ad preces noſtras, quibus miſericórdiam tuam súpplices deprecámur: * ut ánimam fámuli tui N. quam de hoc ſéculo migráre juſſiſti, in pacis, ac lucis regióne conſtítuas, ꝛ & Sanctórum tuórum júbeas eſſe conſórtem. Per Dóminum noſtrum.

Vor eine verſtorbene Frauen perſon

Oratio.

QUæſumus Dómine, pro tua pietáte miſerére ánimæ fámulæ tuæ N. * & à contágiis mortalitátis exúram, ꝛ in ætérnæ ſalvatiónis partem reſtítue. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Vor

Vor einen verſtorbenen Biſchoff. *Oratio.*

DEus, qui inter Apoſtólicos Sacerdótes, fámulum tuum N. Pontificáli fecíſti dignitáte vigére: ẓ preſta quæſumus, ẓ ut eórum quoque perpétuo aggregétur conſórtio. Per Dóminum.

Vor einen verſtorbenen Prieſter: iſt allzeit folgentes.

Oratio.

DEus, qui inter Apoſtólicos Sacerdótes, fámulum tuum N. Sacerdotáli fecíſti dignitáte vigére: * præſta quæſumus, ẓ ut eórum quoque perpétuo aggregétur conſortio. Per Dóminum.

Vor Vatter und Mutter.

Oratio.

DEus, qui nos Patrem & Matrem honoráre præcepíſti: ẓ miſerére cleménter

animábus patris ac matris meæ, eorúmque peccáta dimítte: * meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dñm.

Vor die welche alhier begraben liegen. *Oratio.*

DEus, cujus miseratióne ánimæ fidélium requiéscunt, animábus famulórum famularúmque tuárum hîc, & ubíque in Christo quiescéntium, da propítius véniam peccatórum: * ut à cunctis reátibus absolúti, tecum sine fine lætentur. Per eúndem Christum Dñm nostrum.

NB. An denen Jahrtägen im September, und November, ist zu beyden Collecten der beschluss: Per Dñm nostrum &c. An aller Seelen Tag aber, wie *fol.* 94. Qui vivis &c. werden auch an diesem Tag die *Psal.* Lauda ánima. und De profúndis. nit gesprochen.

AD VIGILIAS DEFUCTORUM.

In 1. Nocturno.

Pſalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe Dómine: * intélli-ge clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dñe mane exáudies vocem meam.
Mane aſtábo tibi, & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injúſti ante óculos tuos.
Ódiſti omnes qui operántur iniquitátem: * perdes omnes qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinum, & doló-ſum abominábitur Dómi-nus: *

nus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, z linguis suis dolóse agébant: * júdica illos Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis, z secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes

qui díligunt nomen tuum. *
quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntáris tuæ, * coronasti nos.
Réquiem ætérnam.

Ant. Dirige Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.
Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum, * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.
Et ánima mea turbára est valde: * sed tu Dñe úsquequo?
Convértere Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.
Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inferno autem

autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes léctum meum : * lacrymis meis stratum meum rigábo.

Turbatus est à furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam , * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, & conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur , & erubéscant valde velóciter.

Réquiem æternam.

Ant. Convértere Dómine, & éripe ánimam meam : quóniam non est in morte qui memor sit tui. viij

Psalmus 7.

DOmine Deus meus in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam: * dum non est qui rédimat, neque qui salvum faciat.

Dómine Deus meus si feci istud: * si est iníquitas in mánibus meis.

Si réddidi retribuéntibus mihi mala: * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, z & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam: * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge Dómine in ira tua: * & exaltare in finibus inimicórum meórum.

Et exúrge Dómine Deus meus

meus in præcépto quod mandásti: * & ſynagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine ſecúndum juſtítiam meam, * & ſecúndum innocéntiam meam ſuper me.

Conſumétur nequítia peccatórum, & díriges juſtum; * ſcrutans corda, & renes Deus.

Juſtum adjutórium meum à Dómino, * qui ſalvos facit rectos corde.

Deus judex juſtus, fortis, & pátiens, * numquid iráſcitur per ſíngulos dies?

Niſi convérſi fuéritis, gládium ſuum vibrábit: * arcum ſuum teréndit, & parâvit illum.

Et in eo parávit vaſa mortis: *

tis: * ſagíttas ſuas ardéntibus effécit.

Ecce parturiit injuſtítiam: * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum: * & incídit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus deſcéndet.

Confitébor Dómino ſecúndum juſtítiam ejus: * & pſallam nómini Domini altíſſimi.

Réquiem æternam.

Ant. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non eſt qui rédimat, neque qui ſalvum fáciat. viij.

℣. Anima mea turbáta eſt valde. ℟. Sed tu Dómine ſuccúrre ei. Pater noſter.

Wird gantz in der ſtill gebett.

Le-

Lectio. 1. *Iob.* 7.

PArce mihi Dómine, * nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Visitas eum dilúculo, * & súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, ȝ nec dimittis me ut glútiam salívam meam? Peccávi, ȝ quid fáciam tibi, ô custos hóminum? Quare posuísti me contrárium tibi, ȝ & factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, ȝ & quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam: * & si mane me quæsíeris, non subsístam.

℟. Credo quod Redémptor meus vivit: & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: * Et in carne mea vidébo

Deum Salvatórem meum.

℣. Quem visúrus sum ego ipse, & non álius, & óculi mei conspectúri sunt. Et in carne.

Lectio 2. *Iob.* 10.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ, ȝ dimíttam advérsum me elóquium meum, * loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deó: Noli me condemnáre: * indica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, & opprimas me opus mánuum tuárum, ȝ & consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt: aut sicut videt homo, & tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, ȝ & anni tui sicut humána sunt témpora ȝ ut quæras iniquitátem meam, & pec-

peccátum meum ſcruméris? Et ſcias quia nihil impium féce-rim, * cum ſit nemo qui de manu tua poſſit erúere.

℟. Qui Lázarum reſcuſci-táſti à monuménto fœtidum: * Tu eis Dómine dona réqui-em, & locum indulgéntiæ.

℣. Qui ventúrus es judicáre vivos & mórtuos, & ſéculum per ignem. Tu eis.

Lectio. 3. *Iob.* 10.

MAnus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me to-tum in circúitu: ℣ & ſic repén-te præcípitas me? Méménto quæſo, quod ſicut lutum fé-ceris me, * & in pulverem redúces me. Nonne ſicut lac mulsíſti me, & ſicut cáſeum me coaguláſti? Pelle, & carni-bus veſtíſti me: * óſſibus, & nervis compegíſti me. Vitam & miſericórdiam tribuíſti mi-

hi, z & visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Meménto mei Deus, quia ventus est vita mea: * Nec aspíciat me vísus hóminis.

℣. Et non revertétur óculus meus, ut vídeat bona. Nec aspíceat me vísus hominis.

Réquiem ætérnam dona eis Domine, & lux perpétua lúceat eis. Nec aspíciat me vísus hóminis.

In secundo Nocturno.

Psalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi deérit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justitiæ: * propter nomen suum.

Nam

Nam etsi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Paráfti in conspéctu meo mensam: * advérsus eos qui tríbulant me.

Impinguáfti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quam præclárus est.

Et misericórdia tua subsequétur me: * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini: * in longitúdinem diérum,

Réquiem æternam.

Ant. In loco páscuæ ibi me collocávit. viij. *Psalmus* 24.

AD te Dñe levávi ánimam meam: * Deus meus in te confido, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci

mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes, * supervácue.

Vias tuas Dómine demónstra mihi: * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustinui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * & misericordiárum tuárum, quæ à sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ: * & ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis, & rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díri-

Díriget manſuétos in judício: * docébit mites vias ſuas.

Univérſæ viæ Dómini, miſericórdia, & véritas: * requiréntibus teſtaménnum ejus, & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum eſt enim.

Quis eſt homo qui timet Dóminum? * legem ſtátuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: & ſemen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum eſt Dñs timéntibus eum: * & teſtaméntum ipsíus, ut manifeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum: * quóniam ipſe evéllet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére mei: * quia únicus & pauper ſum ego.

Tri-

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum, * & dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt: * & ódio iniquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, & érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes, & recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera Deus Israël, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Réquiem æternam.

Ant. Delícta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris Dómine. viij.

Psalmus 26.

DOminus illuminátio mea, & salus mea: * quem timébo?

Dó-

Dóminus próréctor vitæ meæ: * à quo trepidábo?

Dum appropiant super me nocéntes: * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimici mei: * ipsi infirmáti sunt, & cecidérunt

Si consístant advérsum me castra: * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsum me prælium: * in hoc ego spérábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram: * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dñi: * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * & nunc exaltávit caput meum ſuper inimícos meos.

Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis: * cantábo, & pſalmum dicam Dómino.

Exáudi Dñe vocem meam qua clamávi ad te; * miſerére mei, & exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquiſivit te fácies mea : * faciém tuam, Dómine, requíram.

Ne avérras fáciem tuam à me : * ne declínes in ira à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto: * ne derelínquas me, neque deſpícias me Deus ſalutáris meus.

Quóniam pater meus, & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem aſſúmſit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua: * & dírige me in ſemitam

miram rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini, * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age : * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.

Réquiem æternam.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium. iiij.

℣. Convértere Dómine, & éripe ánimam meam. ℟. Salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Pater noster. *gantz in der still.*

Lectio. 4. *Iob.* 13.

REspónde mihi: * Quantas hábeo iniquitátes, & peccáta, scélera, mea, & delícta osténte mihi.

hi. Cur fáciem tuam abscóndis, z & arbitràris me inimícum tuum ? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, * & stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, * & consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, z & obsérvásti omnes sémitas meas, * & vestígia pedum meórum considerásti. Qui quasi putrédo consuméndus sum, * & quasi vestiméntum quod coméditur à tínea.

℟. Heu mihi Dómine, quia peccávi nimis in vita mea ! Quid fáciam miser ? ubi fugiam, nisi ad te Deus meus ? miserére mei, dum veneris * In novíssimo die. ℣. Anima mea turbáta est valde : sed tu

Dó-

Dómine succúrre ei. In novíssimo die.

Lectio. 5. *Iob.* 14.

HOmo natus de muliere, brevi vivens témpore, * replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur, & conteritur, z & fugit velut umbra, * & numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de imundo concéptum sémine? Nonne tu quis solus es? Breves dies hóminis sunt, número ménsium ejus apud te est: * constituísti términos ejus, qui prætereíri non póterunt. Recede páululum ab eo, * ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.

℟. Ne recordéris peccáta

mea Dómine, * Dum véneris judicáre séculum per ignem.

℣. Non intres in judícium cum servis tuis Dómine.

Dum véneris.

Lectio 7. Ioh. 14.

QUis mihi hoc tribuat, ut in inférno prótegas me, & abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, ℣. & constítuas mihi tempus in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, * expécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, & ego respondébo tibi: * óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidém gressus meos dinumerásti, * sed parce peccátis meis.

℟. Líbera me Dómine de viis inférni: * Qui portas æreas confregísti, & visitásti in-

infernum, & dedísti eis lumen, ut vidérent te, qui erant in pœnis tenebrárum. ℣. Clamántes, & dicéntes: Advenísti Redémptor noster. Qui portas æreas.

℣. Réqiem æternam dona eis Dómine, & lux perpétua lúceat eis. Qui portas æreas.

In 3. *Nocturno.*

Psalmus 39.

EXpéctans expectávi Dóminum: * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * & edúxit me de lacu misériæ, & de luto fœcis.

Et státuit super petram pedes meos: * & diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum: * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt: *

bunt: * & ſperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus: * & non reſpéxit in vanitátes, & insánias falſas.

Multa fecíſti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * & cogitatiónibus tuis non eſt qui símilis ſit tibi.

Annuntiávi, & locútus ſum: * multiplicáti ſunt ſuper número rum.

Sacrificium, & oblatiónem noluíſti: * aures autem perfecíſti mihi.

Holocáuſtum, & pro peccáto non poſtuláſti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In capite libri ſcríptum eſt de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi juſtítiam tuam in eccléſia magna : * ecce lábia mea non prohibébo, Dómine tu ſciſti.

Juſtítiam tuam in abſcóndi in corde meo : * veritátem tuam, & ſalutáre tuum dixi.

Non abſcóndi miſericórdiam tuam, & veritátem tuam , * à concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miſeratiónes tuas à me : * miſericórdia tua , & véritas tua ſemper ſuſcepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala. quorum non eſt numerus : & comprehendérunt me iniquitáres meæ, * & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ ſunt ſuper capíllos cápitis mei : * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut

éruas me: * Dómine ad adjuvándum me respice.

Confundántur, & revereántur simul, qui quærunt ánimam méam: * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, & revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi, Euge, euge.

Exúltent, & læténtur super te omnes quæréntes te: * & dicant semper; Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, & pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Ajútor meus, & protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris.

Réquiem æternam.

Ant. Compláceat tibi Dómine

ne ut éruas me: Dómine ad adjuvándum me réſpice. ij.

Pſalmus 40.

BEátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus conſérvet eum, & vivíficet eum, & beátum faciat eum in terra: * & non tradat eum in ánimam inimi, córum ejus.

Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus: * univérſum ſtratum ejus versáſti in infirmitáte ejus.

Ego dixi, Dómine miſerére mei: * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et ſi ingrediebátur ut vidérer, vane loquebátur, * cor

ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras: * & loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére mei, & resúscita me: * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * & confirmásti

máſti me in conſpéctu tuo in ærérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Iſraël à ſéculo, & uſque in ſéculum: * fiat, fiat.

Réquiem æternam.

Ant. Sana Dómine ánimam meam, quia peccávi tibi. ij.

Pſalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi eſt Deus tuus?

Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum

tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis, & confessiónis, * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * propterea memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat: * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericordiam suam: * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ: *

meæ: * dícam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * & quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea: * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus: * quare tristis es ánima mea, & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum vivum, quando véniam, & apparébo ante fáciem Dómini. ij.

℣. In memória ætérna erunt justi. ℟. Ab' auditióne mala non timébunt.

Pater noster. *gantz in der still.*

Le-

Lectio 7. Iob. 10.

SPíritus meus attenuábitur, z dies mei breviabúntur, * & ſolum mihi ſúpereſt ſepúlchrum. Non peccávi, * & in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me Dómine, z & pone me juxta te, * & cujúſvis manus pugnet contra me. Dies mei tranſiérunt, z cogitatiónes meæ diſſipátæ ſunt, * torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, * & rurſum poſt ténebras ſpero lucem. Si ſuſtinúero, inférnus domus mea eſt, * & in ténebris ſtravi léctulum meum. Putrédini dixi, z Pater meus es: * mater mea, & ſoror mea, vérmibus. Ubi eſt ergo nunc præſtolátio mea, z & patiéntiam meam quis conſíderat?

℟. Peccántem me quotídie,

&

& non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me: *

Quia in inférno nulla est redémptio: miserére mei Deus, & salva me. ℣. Deus in nómine tuo salvum me fac, & in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio 8. *Iob.* 19.

PElli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, * & derelícta sunt tantúmmodo labia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei, * quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, ℣ & carnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? Quis mihi det, ut exaréntur in libro stylo férreo, & plumbi lámina, ℣ vel celte sculpàntur in síli-

ce? Scio enim quód Redémptor meus vivit, ℣. & in nóvíssimo die de terra surrectúrus sum: * & rursum circúmdabor pelle mea, ℣. & in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, ℣. & óculi mei conspectúri sunt, * & non est álius. Repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine secúndum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: * Ideo deprecor majestátem tuam, ut tu Deus déleas iniquitátem meam. ℣. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, & à delícto meo munda me, tibi soli peccávi. Ideo.

Lectio. 9. 2 *Mach.* 12.

VIr fortíssimus Judas collatióne facta, duódecim míllia drachmas argénti mi-

sit

sit Jerosólymam offérri pro peccátis mortuórum sacrificium, * bene, & religióse de resurrectióne cógitans Nisi enim eos qui cecíderant resurrectúros sperárer, * supérfluum viderétur, & vanum oráre pro mórtuis. Et quia considerábat, quod hi qui cum pietáte dormitiónem accéperant, * óptimam habérent repósitam grátiam Sancta ergo, & salúbris est cogitátio pro defúnctis exoráre, * ut á peccátis solvántur.

℟. Líbera me Dómine de morte ætérna, in die illa treménda, * Quando cæli movéndi sunt, & terra: * Dum véneris judicáre séculum per ignem. ℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis, & miséria, dies magna, & amára valde. Quando cæli movéndi sunt & ter-

ra ℣. Tremens factus sum ego, & tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. Dum véneris judicáre séculum per ignem. ℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, & lux perpétua lúceat eis. Líbera me Dómine.

§. In dem gewöhnlichen Officio, wird der 2. ℣. Tremens &c. allzeit ausgelassen, und ist nach dem ℣. Réquiem. die Repetition Dum véneris.

AD LAUDES.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus: * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * & á peccáto meo munda me.

Quó-

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * & peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, & mundábor, * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium, & lætítiam: * & exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam á peccátis meis: * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me

Deus: * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

Ne projicias me á fácie tua:* & ſpíritum ſanctum tuum ne àuferas à me.

Redde mihi lætítiam ſaluráris tui * & ſpíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas, * & ímpij ad te converténtur.

Líbera me de ſanguínibus Deus, Deus ſalútis meæ:* & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries, * & os meum annuntiabit laudem tuam.

Quóniam ſi voluíſſes ſacrificium, dediſſem útique, * holocáuſtis non delectáberis.

Sacrificium Deo ſpíritus contribulátus, * cor contrítum, & humiliátum Deus non deſpícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrificium juſtítiæ, oblatiónes, & holocáuſta, * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

Réquiem æternam.

Ant. Exultábunt Dómino oſſa humiliata. j.

Pſalmus 64.

TE decet hymnus Deus in Sion: * & tibi reddétur votum in Jerúſalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro vénier.

Verba iniquórum prevaluérunt ſuper nos, * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti, & aſſumsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * ſanctum eſt témplum tuum

tuum, mirábile in æquitáte
Exáudi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium finium terræ, & in mari longé.
Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.
Turbabúntur Gentes, & timébunt qui hábitant términos á signis tuis: * éxitus matutíni, & véspere delectábis.
Visitásti terram, & inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.
Flumen Dei replétum est aquis, z paráti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.
Rivos ejus inébria, multiplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur górminans.
Benedíces corónæ anni benignitá-

gnitátis tuæ: * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéſcent ſpecióſa deſérti: * & exultatióne colles accingéntur.

Indúti ſunt aríetes óvium, ℣ & valles abundábunt frumento: * clamábunt, étenim ℟ hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exáudi Dómine oratiónem meam: ad te omnis caro vénier. vii,.

Pſalmus 62

DEus Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra deſérta, & ínvia, & inaquóſa, ℣ ſic in ſancto appárui tibi: * ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior eſt miſeri-

córdia tua ſuper vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea: * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe, & pinguédine repleátur ánima mea: * & lábiis exultatiónis laudábit os meum

Si memor fui tui ſuper ſtratum meum, ẓ in maturínis meditábor in te: * quia fuíſti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, ẓ adhæſit ánima mea poſt te: * me ſuſcépit déxtera tua.

Ipſi vero in vanum quæſiérunt ánimam meam, ẓ introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládij, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, ẓ laudabúntur omnes, qui ju-

rant

rant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Réquiem, *sed additur*

Psalmus 66.

DEus misereátur nostri, & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur, & exúltent Gentes, z quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus, z confiteántur tibi pópuli ómnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus

noſter; benedícat nos Deus: * & méruant eum omnes fines terræ.

Réquiem ætérnam.

Ant. Me ſuſcépit déxtera tua Dómine. v

Canticum Ezechiæ. Iſa. 38.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum, * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aſpíciam hóminem ultra, * & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta eſt, & convolúta eſt à me: * quaſi tabernáculum paſtórum.

Præcíſa eſt velut à texénte vita mea: dum adhuc ordírer, ſuccídit me, * de mane uſque ad véſperam finies me.

Sperabam uſque ad mane: *

quaſi

quasi leo, sic contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vésperam finies me: sicut pullus hirúndinis, sic clamábo, * meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine vim pátior, respónde pro me: * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vívitur, & in talibus vita spíritus mei, z corrípies me, & vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amarissima.

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, ꝛ neque mors laudábit te: * non expectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie: * pater filiis, notam fáciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

Ant. Eruísti Dómine ánimám meam ne períret. ℣.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum Sol & Luna: *

laudáte eum omnes ſtellæ, & lumen.

Laudáte eum cæli cælórum: * & aquæ omnes. quæ ſuper cælos ſunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipſe dixit, & facta ſunt: * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Státuit ea in ætérnum, & in ſéculum ſéculi: * præcéptum póſuit, & non prætéribit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, & omnes abyſſi.

Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellárum: * quæ faciunt verbum ejus.

Montes, & omnes colles: * ligna fructífera, & omnes cedri.

Béſtiæ, & univérſa pécora: * ſerpéntes, & volucres pennátæ.

Reges terræ, & omnes pópuli: * príncipes, & omnes júdices terræ.

Júvenes, & vírgines, ſenes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus.

Confeſſio ejus ſuper cælum, & terram: * & exaltávit cornu pópuli ſui.

Hymnus ómnibus ſanctis ejus: * filiis Iſraël, pópulo appropinquánti ſibi.

Pſalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Eccléſia ſanctórum.

Lærétur Iſraël in eo qui fecit eum: * & filij Sion exúltent in rege ſuo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, & pſaltério pſallant ei.

Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo: * & exaltábit manſuétos in ſalútem.

Exultábunt ſancti in glória: *

færàbúntur in cubílibus ſuis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum, * & gládij, ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * & nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conſcríptum: * glória hæc eſt ómnibus ſanctis éjus.

Pſalmus 150.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus: * laudàte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáre eum ſecúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáre eum in pſaltério & cíthara.

Ludáte eum in rympano, & choro: * laudáte eum in chordis, & órgano.

Laudáte eum in cympalis benesonántibus, z laudáte eum in cympalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum. v.

Canticum Zachariæ.

Luc. j.

BEnedíctus Dóminus Deus Israël * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à século sunt, Propherárum ejus.

Salútem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium, qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * & memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis.

Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, & justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos óriens ex alto.

Illumináre his, qui in ténebris

bris, & in umbra mortis ſedent: * ad dirigéndos pedes noſtros in viam pacis.

Réquiem ætérnam.

Antiphona. Ego ſum reſurréctio, & vita: qui credit in me: étiam ſi mórtuus fúerit, vivet: & omnis qui vivit, & credit in me, non moriétur in æternum. j.

Paternoſter *totum ſecredo.*

Poſtea Pſalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris Dómine: * Dómine quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt: * & proprer legem tuam ſuſtínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël: * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

§. Alles übrige ist wie in der Vesper. NB. Bey einer begräbnus wird nach den 7 Bus-Psalmen folgender gesprochen.

℣. Non intres in judícium cum ancilla tua Dómine.?

℟. Quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens. ℣

Sep-

SEPTEM PSALMI

POENITENTIALES

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum, * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitebitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum

ſtum meum: * lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbátus eſt à fúróre óculus meus. * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubéſcant, & conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur, & erubéſcant valde velóciter.

Glória Patri.

Pſalmus 31.

BEáti quorum remíſſæ ſunt iniquitátes: * & quorum tecta ſunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum: * nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

Quó-

Quóniam tácui inveteravérunt ossa mea: * dum clamárem tota die.

Quóniam die, ac nocte graváta est super me manus tua: * cónvérsus sum in ærúmna mea dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * & injustítiam meam non abscóndi,

Dixi, Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * & tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in diluvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne, quæ circúmdedit me, * exultátio mea érue me à circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, & ínstruam te in via hac qua gradiéris; * firmabo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus, & mulus: * quibus non est intelléctus.

In camo, & fræno maxíllas eórum constrínge: * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris: * sperantem autem in Dómino misericórda circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte justi: * & gloriámini omnes recti corde.

Glória Patri.

Psalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi: * & confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea á fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum. * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt, & corrúptæ sunt cicatríces meæ, * à facie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, & curvátus sum usque in finem: * tota die contristárus ingrediébar.

Quoniam lumbi mei implèti sunt illusiónibus: * & non est sanitas in carne mea.

Afflictus sum, & humiliátus sum nimis: * rugiébam à gémitu cordis mei.

Domine ante te omne desidérium meum: * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, dere-

derelíquit me virtus mea: * & lumen oculórum meórum & ipſum non eſt mecum.

Amíci mei, & próximi mei: * advérſum me appropinquavérunt, & ſtetérunt.

Et qui juxta me erant de longe ſtetérunt: * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locuti ſunt vanitátes: * & dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam ſurdus non audiébam. * & ſicut mutus non apériens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non áudiens: * & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine ſperávi: * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi, Nequándo ſupergáudeant mihi inimíci mei: *

& dum commovéntur pe. des mei, super me magna loccúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * & dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me, * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dñe Deus meus: * ne discédderis à me.

Inténde in adjutórium meum: * Dñe Deus salútis meæ.

Glória Patri. *Psalmus* 50.

MIserére mei Deus: * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et

Et ſecúndum multitúdinem miſeratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognóſco : * & peccatum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci : * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus ſum : * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexíſti : * incérta, & occúlta ſapiéntiæ tuæ manifeſtáſti mihi.

Aſpérges me hyſſópo, & mundábor, * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium,

& lætítiam: * & exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam à peccátis meis: * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * & spíritum rectum ínnova in víscéribus meis.

Ne projicias me à fácie tua:* & spíritum sanctum tuum ne àuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui * & spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas, * & ímpij ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ:* & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries, * & os meum annuntiabit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrificium,

cium, dedíſſem útique, * holocáuſtis non delectáberis.

Sacrificium Deo ſpíritus contribulátus, * cor contrítum, & humiliátum Deus non deſpícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrificium juſtítiæ, oblatiónes, & holocáuſta, * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

Glória Patri.

Pſalmus 101.

DOmine exáudi oratió nem meam: * & clamor meus ad te véniat.

Non avértas faciem tuam á me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocavero te, * velocíter exaudi me.

Quia defecérunt ſicut fumus

dies

dies mei: * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, & áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * & qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerẽ tamquam panem manducábam: * & potum meum cum fleru miscébam.

A fácie iræ & indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * & ego sicut fœnum arui.

Tu

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes: * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * & terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine, * & omnes réges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dñs Síon: * & vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium: * & non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit.

Ut audíret gémitus compedi-
tórum: * ut sólveret filios in-
teremptórum.

Ut annúntient in Sion no-
men Dómini: * & laudem
ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in
unum: * & reges ut férviant
Dómino.

Respóndit ei in via virtútis
suæ: * Paucitátem diérum
meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio
diérum meórum: * in gene-
ratiónem: & generatiónem
anni tui.

Inítio tu Dómine terram fun-
dásti: * & ópera mánuum
tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autempér-
manes: * & omnes sicut ve-
stiméntum vetteráscent.

Et sicut opertórium mutábis
eos, & mutabúntur: tu au-

tem

rem ídem ipſe es, & anni tui non deficient.

Filij ſervórum tuórum habitábunt, * & ſemen eórum in ſéculum dirigétur.

Glória Patri. *Pſalmus* 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris Dómine: * Dómine quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt: * & propter legem tuam ſuſtínui te Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus: * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem: * ſperet Iſraël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericordia : * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël: * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Psalmus 142.

DOmine exáudi oratiónem meam, z áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exaudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam, * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi : * & anxiátus est super me spíritus meus, in me turbatus est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velócitet exáudi me Dómine: * defécit ſpíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me: * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

Auditam fac mihi mane miſericórdiam tuam: * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * pro-

pter nomen tuum Dómine vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perres omnes qui tribulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri.

Ant. Ne reminiscáris Dñe delícta nostra, vel parentum nostrórum, neque vindíctam summas de peccátis nostris.

LITANIÆ

KYrie eléison. Christe eléison.
Kyrie eléison.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cælis Deus.
Miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus,
Miserére nobis.

Spíritus sancte Deus, Miserére.
Sancta Tríniras unus Deus,
Miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo Vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriël, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti beatórum spíri-
tuum ordines, oráte
Sancte Joánnes Baptísta, ora
Sancte Ioseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ, &
Prophétæ, oráte pro nobis
Sancte Petre, ora-
Sancte Paule, ora-
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli, &
Evangelístæ, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurenti, ora.

San-

Sancte Vincénti, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancti Joánnes & Paule, oráte.
Sancti Fabiáne & Sebastiáne,
oráte pro nobis.
S. Kiliáne cum Sócys tuis, orate.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Petre, ora.
Sancte Edmúnde, ora.
Sancte Malachía, ora.
Sancte Guillélme, ora.
Omnes sancti Pontífices, oráte
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernàrde, ora.
Sancte Robérte, ora.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Oñes sancti Confessóres, oráte
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléna, ora.

Sancta Agatha, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Lurgárdis, ora.
Omnes sanctæ vírgines, oráre.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei. oráre pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis Dómine.
Ab imminéntibus peccatórum nostrórum periculis, Líbera nos Dómine.
Adamnatióne perpétua, Líbera nos Dómine.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, Líbera nos.
Per Passiónem & Crucem tuam, Líbera nos Dómine.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam, Líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, Líbera.
Per advéntum sancti Spíritus Paráclíti, Líbera.

Peccatóres, Te rogámus audi nos.

Ut pacem nobis dones, Te rogámus audi nos.

Ut Eccléfiam tuam régere & defenfare dignéris, Te rogámus audi nos.

Ut loca noftra, & omnes habitántes in eis vifitáre, & confolári dignéris, Te rogámus audi nos.

Ut reguláribus difciplínis nos inftrúere dignéris, Te.

Ut ómnibus benefactóribus noftris fempitérna bona reríbuas, Te rogámus.

Ut fructus terræ dare & conferváre dignéris, Te.

Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, Te rogámus audi nos.

Fili Dei, Te rogámus audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Parer noster. ℣. ℣. Et ne nos &c.

℣. Exúrgat Deus, & dissipéntur inimíci ejus.
℟. Et fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

℣. Salvum fac pópulum tuum Dñe, & bénedic hereditati tuæ.
℟. Et rege eos, & extólle illos usque in ætérnum.

℣. Fiat pax in virtúte tua.
℟. Et abundàntia in turribus tuis.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor &c.

Oremus.

ECcléſiæ tuæ, quæſumus Dómine, preces placátus admítte: * ut deſtrúctis adverſitátibus, & erróribus univérſis, ℣ ſecúra tibi ſerviat libertáte. ℣

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta consília, & juſta ſunt ópera, ℣ da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem: * ut & corda noſtra mandátis tuis dédita ℣ & hóſtium ſublátа, formidine, témpora ſint tua protectióne tranquílla. ℣

OMnipotens ſempitérne Deus, ædificátor & cuſtos Jerúſalem civitátis ſupérnæ: * ædífica & cuſtódi loca noſtra, cum habitatóribus ſuis; ℣ ut ſit in eis domicílium tranquillitátis & pacis. ℣

INeffábilem miſericórdiam tuam, Dómine, nobis cleménter oſténde, * ut ſimul nos & à peccátis ómnibus éxuas, ℣ & à pœnis, quas pro his merémur, éripias. Per Chriſtum Dóminum nóſtrum.

℟. Amen.

So bey denen Canoniſchen Tag-Zeithen zu brauchen.

Dominica

AD TERTIAM

Hymnus.

NUnc ſancte nobis Spíritus,
Vnum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri,
Noſtro refúſus péctori.
Os, lingua, mens, ſenſus, vigor,
Confeſſiónem pérſonent,
Flammeſcat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.
Præſta Pater piíſſime,
Patríque compar Vnice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne ſæculum.
Amen. *Ant.* 4 Allelúia. ij.
Temp. Paſch. 7 Allelúia. j.

Capitulum.

DEus cháritas eſt: * & qui manet in charitáte, in Deo manet, & Deus in eo.
Deo grátias.

℣. Ego dixi, Dómine miſerére mei.

℟. Sana ánimam meam quia, peccávi tibi.

AD SEXTAM

Hymnus.

REctor potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus meridiem.

Extínque flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta Pater &c.

Ant. 3 Allelúia. viij.

Tem. Pasch. 5 Allelúia. viij.

Capitulum.

ALter alterius ónera portáte: * & sic adimplébitis legem Christi. ℟. Deo grátias.

℣. Dóminus regit me, & nihil mihi déerit.

℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ad

AD NONAM

Hymnus.

RErum Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrna témpora,
Succéssibus detérminans:
Largíre clarum véspere,
Quo vita nusquam décidat:
Sed prémium mortis sacræ
Perænnis instet glória.
Præsta Pater &c.

Ant. 4 Allelúia. viij.
Tem. Pasch. 8 Allelúia. iiij.

Capitulum.

EMpti enim estis prétio magno: ✠ Glorificáte & portáte Deum in córpore vestro. ℟. Deo grátias.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine.

℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

℣. Die Oratiónes seint aus dem Brevier zu nehmen.

FERIA SECUNDA
AD TERTIAM

Ant. Adjuva me & ſalvus ero Dómine. viij.

Capitulum.

SAna me Dómine, & ſanabor: ℣ ſalvum me fac, & ſalvus ero: * quóniam laus mea tu es. ℟. Deo gratias.

℣. Adjútor meus eſto, ne derelínquas me.

℟. Neque deſpícias me Deus ſaluráris meus.

AD SEXTAM

Ant. Aſpice in me Dómine, & miſerére mei. 8

Capitulum.

ALter altérius ónera portáte: * & ſic adimplébitis legem Chriſti. ℟. Deo grátias.

℣. Dóminus regit me, & nihil mihi déerit.

℟. In loco páſcuæ ibi me collocávit.

Ad

AD NONAM

Ant. Vide humilitátem meam, Dómine & éripe me. iiij.

Capitulum.

EMpti enim estis prétio magno: * Glorificáte & portáte Deum in córpore vestro.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

FERIA TERTIA

AD TERTIAM

Ant. Clamávi, & exaudívit me j

AD SEXTAM

Ant. Qui hábitas in cælis, miserére nobis. viij.

AD NONAM

Ant Beáti omnes qui timent Dóminum. ij.

§. Das übrige wie am Montag.

COMMUNE APOSTOLORUM

AD TERTIAM

Ant. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcipio vobis, dicit Dóminus. j.

Capitulum.

FRatres: ℣ Iam non estis hóspites, & áduenæ: * sed estis ciues sanctórum, & doméstici Dei, ℣ superædificáti super fundaméntum Apostolórum, & Prophetárum, * ipso summo angulári lápide Christo Iesu. ℟ Deo grátias.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

AD SEXTAM

Ant. Beáti mundo corde quóniam ipsi Deum vidébunt.

Capitulum.

PEr manus autem Apostolórum fiébant signa, * & prodígia multa in plébe.

℣. Constítues eos Principes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Cap

AD NONAM

Ant. Beàti, qui persecutiónem patiúntur propter justíciam. viij.

Capitulum.

IBant Apóstoli gaudéntes à conspéctu concílij, * quóniam digni hábiti sunt pro nómine Iesu contuméliam pati.

℣. Anunciavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

TEMPORE PASCHALI

AD TERTIAM

Capitulum.

STabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, * & qui abstulérunt labóres eórum.

℣. In omnem terram.

AD SEXTAM

ECce quómodo computáti sunt inter filios Dei, * & inter sanctos sors illórum est. ℣. Constitues. AD

AD NONAM

Capitulum

SCimus quóniam diligéntibus Deum, ómnia cooperántur in bonum, * his qui secúndum propósitum vocati sunt sancti.

℣. Annuntiavérunt.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS

AD TERTIAM

Ant. Qui mihi minístrat me sequátur: * & ubi sum ego, illic sit & minister meus. j.

Capitulum.

BEátus vir, qui suffert tentatiónem, z quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * quam repromísit Deus diligéntibus se.

℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera manuum tuárum.

DA

AD SEXTAM

Ant. Si quis mihi miniſtráverit, honorificábit eum Pater meus, qui eſt in cælis, dicit Dóminus. j.

Capitulum

CIbávit illum pane vitæ & intelléctus, * & aqua ſapiéntiæ ſalutáris potavit illum Dóminus Deus noſter

℣. Poſuíſti Dómine ſuper. caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióſo.

AD NONAM

Ant. Volo Pater, ut ubi ego ſum, illic ſit & miníſter meus. j.

Capitulum.

JUſtus cor ſuum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum; * & in conſpéctu Altiſſimi deprecábitur.

℣. Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo.

℟. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Von einem Marryrer, und Biſchoff.

Orémus.

INfirmitátem noſtram réſpice omnípotens Deus: * & quia póntus própriæ actiónis gravat, ꝛ beáti N. martyris tui atque Pontíficis intercéſſio glorióſa nos prótegat. Per Dóminum.

Eine gleiche Oration.

DEus, qui nos beáti N. martyris tui atque Pontíficis ánnua ſolemnitáte lætíficas, ꝛ concéde propítius: * ut cujus natalítia cólimus, ꝛ de ejúſdem ériam protectióne gaudeámus. Per Dñm.

Von einem Marryrer allein.

Orémus.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: * ut qui beáti N. mártyris tui natalítia cólimus, ꝛ intercessióne eius in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Eine gleiche Oration.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus: * ut intercedénte beato N. mártyre tuo, & à cunctis adversitátibus liberémur in córpore, ꝛ & à pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dñm.

§. In der öfterlichenzeith seint an denen Festägen der H. Martyrer, die Capitula wie von den H. Apostlen in der öfterlichenzeith: die ℣. aber aus der Commun Plurimórum Martyrum, wie hernach folgt: mit bey setzung des Allelúja.

Com-

COMMUNE PLURIMORUM MARTYRUM.

AD TERTIAM

Ant. Córpora sanctórum in pace sepúlta sunt: & vivent nómina eórum in ætérnum. j.

Capitulum.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis. ℣. Visi sunt óculis insipiéntium mori: * illi autem sunt in pace.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delecténtur in lætítia.

AD SEXTAM

Ant. Martyres Dómini, Dóminum benedícite in æternum.

Capitulum.

REddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, ℣ & dedúxit illos in via mirábili: * & fuit illis in velaménto diéi, ℣ & in luce stellárum nocte.

℟.

℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torménrum mortis.

AD NONAM

Ant. Mártyrum chorus laudáte Dñm de cælis, allelúia. 8.

Capitulum

FUlgébunt justi, & tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent: z Judicàbunt natiónes, & dominabúntur pópulis, * & regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℣. Glorióstus Deus in sanctis suis. ℟. Mirábilis in majestáte sua.

Von vielen H. Martyren, und Bischöffen.

Orémus.

BEatórum mártyrum, pontifícum quésumus Dómine; festa tueántur: z & eórum comménder oratio venerunda.

a eránda. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Von vielen H. Marryren die keine Bischöff.

DEus, qui nos concédis sanctórum Marryrum tuórum N. & N. natalítia cólere: ꝛ da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Eine gleiche Orátion.

DEus, qui nos ánnuâ sanctórum Mártyrum tuórum N. & N. solemnitáte lætíficas: ꝛ concéde propítius, * ut quórum gaudémus méritis, ꝛ instruámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

COMMUNE CONFESSORIS PONTIFICIS.

AD TERTIAM

Ant. Fidélis servus, & prudens, quem constítuit Dñs super famíliam suam. ꝛ.

Cap-

Capitulum.

BEnedictiónem ómnium géntium dedit illi Dóminus: * & testaméntum suum confirmávit super caput ejus.

℣. Ecce sacérdos magnus.

℟. Qui in diébus suis placuit Deo, & invéntus est justus.

AD SEXTAM

Ant. Beátus ille servus cum vénerit Dóminus ejus, & pulsáverit jánuam, & invénerit eum vigilántem. viij.

Capitulum.

NOn est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: * ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

AD NONAM

Ant. Ecce vere Israelíta in quo dolus non est. 1.

Capitulum.

FUngi sacerdótio, ℣ & hábére laudem in nómine ipsíus, * & offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℣. Tu es Sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Orémus. *Oratio.*

DA quæsumus omnipotens Deus: * ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, ℣ & devotiónem nobis áugeat & salútem. Per Dñm.

Eine gleiche Orátion.

EXaudi, quæsumus Dñe, preces nostras, ℣ quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: * & qui tibi digne

meruit famulári: * ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum noſtrum.

COMMUNE CONFESSORIS NON PONTIFICIS.

AD TERTIAM

Ant. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei, & dedit illi ſciéntiam Sanctórum: honeſtávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus, iiij.

Capitulum.

BEátus vir qui invéntus eſt ſine mácula: ℣ & qui poſt aurum non abiit, nec ſperávit in pecúniæ theſáuris. * Quis eſt hic, & laudábimus eum? ℣ fecit enim mirabília in vita ſua.

℣. Os juſti meditábitur ſapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

AD SEXTAM

Ant. Justus cor suum trádidir ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conspéctu Altíssimi deprecábitur. 3. *Capitulum.*

JUstum dedúxit Dñs per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei, z & dedit illi sciéntiam sanctórum: * honestávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

AD NONAM

Ant. Serve bone & fidélis, quia super pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui. iiij.

Capitulum.

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, *

& in conſpéctu Altíſſimi deprecábitur.

℣. Juſtus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicàbitur.

Orémus.

DEus, qui nos beáti N. Confeſsóris tui ánnua ſolemnitáte lætíficas, ꝛ concéde propítius: * ut cujus natalítia cólimus, ꝛ étiam actiónes imitémur. Per Dñm.

Eine gleiche Orátion.

ADésto Dómine ſupplicatiónibus noſtris, ꝛ quas in beáti N. Confeſsoris tui ſolemnitáte deférimus: * ut qui noſtræ juſtítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dñm noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum ꝛ Qui tecum vivit & regnat inunitáte Spíritus ſancti Deus: * per ómnia ſécula ſéculorum.

Wan es ein Abbt ist.

INtercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti N. Abbátis comméndet : * ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

COMMUNE VIRGINUM

AD TERTIAM

Ant. Invéntâ bonâ margaríta, dedit ómnia sua, & comparávit eam. viij.

Capitulum.

FRatres, z Qui gloriátur in Dómino gloriétur. * Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est sed quem Deus comméndat.

℣. Spécie tua, & pulchitúdine tua. ℟. Inténde, prósper procéde & regna.

AD SEXTAM

Ant. Média nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei, vij.

Capitulum.

ÆMulor enim vos Dei æmulatióne: * Despondi enim vos uni viro virginem castam exhibére Christo.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD NONAM

Ant. Tunc surrexérunt omnes vírgines illæ, & ornavérunt lámpades suas. j.

Capitulum.

DOmine Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, * & pro morte defluénte deprecáta sum. * Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, z & in témpore superbórum sine adjutório.

℣. Elégit eam Dóminus.

℟. In hereditátem sibi.

Von einer Jung. die kein Mart.

Capitulum.

O Quam pulchra eſt caſta generátio cum claritáte: z immortális eſt enim memória illíus: * quóniam apud Deum nota eſt, & apud hómines.

Orémus.

DEus, qui inter cédera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in ſexu frágili victóriam martyrij contulíſti: z concéde propítius, * ut qui beátæ N. vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus, z per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum noſtrum.

Eine gleiche oration.

INdulgéntiam nobis, quæſumus Dómine, beáta N. virgo & martyr implóret: * quæ tibi grata ſemper éxtitit & mérito caſtitátis, z & tuæ profeſſióne virtútis. Per Dñm.

Von einer Jungfrau die keine martyrin iſt folgente Oration.

Orémus.

EXáudi nos Deus salutáris noster: * ut sicut de beátæ N. virginis tuæ festivitáte gaudémus: z ita píæ devotiónis erudiámur affécfu. Per Dominum.

COMMUNE NON VIRGINUM AD TERTIAM

Ant. Veni eléfta mea : & ponam in te thronum meum, quia concupívit rex spéciem tuam.

Von einer Martyrin allein.

Capitulum.

COnfitébor tibi Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum. z. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, * & liberásti corpus meum à perditióne.

Von einer, die kein Jungfrau, noch Marryrin, ist folgentes.

Capitulum.

MUlíerem fortem quis invéniet, ℣. procul, & de últimis finibus prétium ejus. * Confidit in ea cor viri ſui, ℣. & ſpóliis non indigébit.

℣. Spécie tua. *fol.* 194.

AD SEXTAM

Ant. Nigra ſum, ſed formóſa filiæ Jerúſalem : ídeo diléxit me Rex, & introdúxit me incubículum ſuum, 3.

Von einer Martyrin.

Capitulum.

LIberáſti me ſecúndum multitúdinem miſericórdiæ nóminis tui à rugiéntibus, præparáſtis ad eſcam, ℣. de mánibus quæréntium animam meam, * & de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

Von einer die kein Jungfrau noch Martyrin.

Cap-

Capitulum.

MAnum ſuam apéruit íno-
pi, ℣. & palmas ſuas ex-
téndit ad páuperem. * Non ti-
mébit dómui ſuæ à frigóribus
nivis. ℟. Adjuvábit *fol.* 195

AD NONAM

Ant. Pulchra es, & decóra
filia Jerúſalem, terríbilis ut caſt-
rórum ácies ordinata. 1.

Von einer Martyrin.

Capitulum.

LAudábit uſque ad mortẽ
ánima mea Dóminum, ℣.
quóniam éruis ſuſtinéntes te,
& líberas eos de manu an-
guſtiæ, Domine Deus noſter.

Von einer die kein Jungfrau
noch Martyrin.

Capitulum.

MUltæ filiæ congregavé-
runt diuítias: tu ſuper-
gréſſa es uniuérſas. * Fallax
grátia, & vana eſt pulchritú-

do: z múlier timens Dóminum, ipſa laudábitur.

℣. Elégit eam. *fol.* 195.

Orémus. *Oratio.*

DEus, qui inter cédera poténtiæ tuæ miracula, étiam in ſexu frágili victóriam martyrij contulíſti: z concéde propítius, * ut qui beátæ N. mártyris tuæ natalítia cólimus, z per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum noſtrum.

OFFICIUM B. MARIÆ V.

IN SABBATO.

AD TERTIAM

Ant. Nigra ſum. 198.

Capitulum.

AB inítio, & ante ſécula creáta ſum: * & uſque ad futúrum ſéculum non déſinam, z & in habitátione ſancta coram ipſo miniſtrávi.

℣. Spécie tua. 194

AD

AD SEXTAM

Ant. Benedícta tu in muliéribus & benedíctus fructus ventris tui. viij.

Capitulum.

VIdérunt eam filiæ Sion, & beatíssimam prædicavérunt: * & regínæ laudavérunt eam. ℣. Adjuvábit. 195.

AD NONAM

Ant. Pulchra es. 199.

Capitulum.

QUæ est ista quæ progréditur quasi auróra consurgens, ℣ pulchra ut luna, elécta ut sol, * terríbilis ut castrórum ácies ordinata.

℣. Elégit eam. 195.

§. Die Oratiónes seint folgente. als: Das Jahr hindurch. Concéde nos. *pag.* 25. mit dem beschluss. Per Dñm.

In dem Advent.

Deus qui te B. *pag.* 35. beschl. Per eúmdem Dóminum nost.

Nach dem Advent.

Deus qui salútis. *pag:* 57. beschl.

Qui tecum.

OFFICIUM DE SS. SACRAMENTO.

AD TERTIAM

Ant. Gustáte cuncti fidéles quam dulcis est Dominus nobis: corpus suum horâ tértiâ crucifixum pro mundi salúte in savíficum cibum tríbuens in altári: omnes ipsum adorémus, qui venit salvare nos. vj.

Capitulum.

FRatres, ż Ego enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis: * quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit & dixit: ż Accípite & manducáte, * Hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur, ż hoc facite in meam commemoratiónem.

℣. Misericors, & miserátor Dóminus. ℟. Escam dedit

timéntibus ſe.

AD SEXTAM

Ant. O lux meridiána illúminans ómnia, irrádia corda noſtra ad tanti Sacraménti myſtéria cognoſcénda. iij.

Capitulum.

QUotieſcúmque enim manducábitis panem hunc, vel bíberit cálicem Dñi indígne: * reus erit córporis & sanguinis Dómini.

℣. Omnia à te expéctant Dñe.

℟. Ut des illis eſcam in témpore

AD NONAM

Ant. O Paſtor bone, qui relíctis nonagínta novem óvibus in deſérto, ad gregem ovem pérditam reportáſti, paſce nos tui ſacri córporis aliménto. iiij.

Capitulum.

QUicumque manducáverit panem hunc, vel

bíberit cálicem Dómini indígne : * reus erit córporis & sanguinis Dómini.

℣. Edúcas panem de terra

℟. Et vinum lætíficet cor hóminis.

Orémus.

DEus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue quæsumus,* ita nos Córporis & Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. * Qui vivis & regnas.

OFFICIUM S. P. N. BERNARDI.

AD TERTIAM

Ant. In disciplína morum, profectúque virtútum super dócentes se in brevi enítuit unctióne magístra. ij.

Capitulum.

DIléctus Deo, & homínibus, cujus memória in

benedictióne est : * símilem illum fecit in glória sanctórum.

℣. Os justi. 191.

AD SEXTAM

Ant. Crescénte ætáte, crescébat símul sapiéntia & grátia, apud Deum & hómines. iij.

Capitulum.

DEdit confessiónem Sancto, & Excélso in verbo glóriæ. z De omni corde suo laudávit Dóminum: * & diléxit Deum qui fecit illum.

℣. Lex Dei. 192.

AD NONAM

Ant. Dedit Dóminus Sancto suo jucunditátem cordis, fieri pacem in diébus suis in pópulo Dei. iiij. *Capitulum.*

JUstum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei, z & dedit illi sciéntiam sanctórum : * honestávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus.

℣. Justus ut palma. 193.

Orémus. *Oratio.*

PErfice, quæsumus Dómine, pium in nobis sanctæ religiónis affféctum: * & ad obtinéndam tuæ grátiæ largitátem, z beátus Bernàrdus Abbas, & Doctor egrégius, suis apud te semper pro nobis méritis & précibus intercédat. Per Dóminum.

BESCHLUSS.

Zu allen Tagzeithen.

Ant. Spíritus sanctus in te descéndet María: ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei.

℣. Ecce ancílla Dómini.

℟. Fiat mihi secúndum verbum tuum.

Orémus.

LÆtífica, & ádjuva nos omnípotens & misericors Deus Domínicæ conceptiónis gáudia recoléntes, & pia Dei génitrix Virgo semper María

(in cujus veneratióne hæc commemorámus) in cunctis necessitáribus nostris grátiam sancti Spíritus nobis ímpetret, & levámen. Per eúmdem Christum Dñm nostrum.

AD COMPLETORIUM

℣. Jube Domna benedícere.
Benedictio: Noctem quiétam, & finem perféctum ʒ concédat nobis Dóminus omnípotens

Lectio Brevis.

FRatres, ʒ Sóbrij estóte & vigiláte: * quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: ʒ cui resístite fortes in fide. Tu autem.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini ℟. Qui fecit.
Pater noster. Ave María.

COnvérte nos Deus salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam à nobis.
℣. Deus in. Glória Patri.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatiône dilatásti mihi.

Miserêre mei, * & exáudi oratiónem meam.

Fílij hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: z quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, z & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætitiam in corde meo.

A fructu fruméndi, vính & ólei sui, * multiplicári sunt.

In pace ín idípsum * dormiam, & requiéscam.

Quóniam tu Dñe singulári-ter in spe * constituísti me.

Glória Patri.

Psalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * & sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis à timóre nocturno.

A ſagítta volánte in die, * à negótio perambuláute in ténebris: * ab incúrſu, & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, * & decem míllia à dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis conſiderábis: * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine ſpes mea: * altíſſimum poſuíſti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * & flagéllum non apropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis ſuis mandávit de te: * ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te. * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áſpidem, & baſilíſcum ambulábis: * & conculcábis

leónem & dracónem.

Quóniam in me ſperávit, liberabo eum: * próregam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, & ego exáudiam eum: z cum ipſo ſum in tribulatióne: * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * & oſténdam illi ſalutáre meum.

Glória Patri.

Pſalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes ſervi Dómini.

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domus Dei noſtri.

In nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion: * qui fecit cælum & terram. Glória Patri.

Hymnus.

TE lucis ante términum
Rerum creátor póscimus,
Ut ſólita cleméntiâ
Sis præſul ad cuſtódiam.
Procul recédant ſómnia,
Et nóctium phantáſmata:
Hoſtémque noſtrum com-
prime,
Ne polluántur córpora.
Præſta Pater omnipotens,
Per Jeſum Chriſtum Dñm,
Qui tecum in perpétuum
Regnat cum ſancto Spíritu. A.

Capitulum.

TU autem in nobis es Dómine, ℣ & nomen ſanctum tuum invocátum eſt ſuper nos: * ne derelínquas nos Dñe Deus noſter.

℣. Cuſtódi nos Dómine ut pupíllam óculi.

℟. Sub umbra alárum tu árum prótege nos.

Kyrie Chriſte. Kyrie. Pater n.

℣. Et ne nos. ℣. Dñe exáudi.

Orémus.

VIsita, quæsumus Dómine, habitatiónem istam, ℣ & omnes insídias inimíci ab eo longe repélle: * Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; ℣ & benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℣. Dñe exáudi. ℣. Benedicámus Dómino. *Benedictio.* Benedícat, & custódiat nos omnípotens, & misericors Dñs, ℣ Pater, & Fílius, * & Spíritus sanctus. ℣ Amen. Pater noster. Ave María. Credo.

SAlve Regína, mater misericórdiæ, vita, dulcédo, & spes nostra salve. Ad te clamámus éxules filij Evæ. Ad te suspiramus geméntes & flentes in hac lacrymárum valle. Eja ergo advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos

convérte. Et Jesum benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exílium osténde. O clemens, ô pia, ô dulcis Virgo María. ℣. Ave María grátia plena. ℟. Dominus tecum.

Orémus.

OMnípotens sempitérne Deus, qui gloriósæ Virginis Matris Maríæ corpus & ánimam, ut dignum filij tui habitáculum éffici mererétur, z Spíritu sancto cooperánte præparásti: * da ut cujus commemoratióne lætámur, z ejus piâ intercessióne ab instántibus malis, & à morte perpétua liberémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. * Amen.

℣. Divínum auxílium maneat semper nobíscum. ℟. Et cum frátribus nostris abséntibus. ℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

DOMINICA AD LAUDES.

Psalmus 117.

COnfitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quóniam bonus: * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in séculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dominus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dominus mihi adjútor: * & ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confidere in Domino: * quam confidere in hómine.

Bonum est sperare in Dño, * quam sperare in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me: * & in nómine Domini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * & in nómine Domini qüia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, ℣ & éxarsérunt sicut ignis in spínis: * & in nómine Domini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * & Dominus suscépit me.

Fortitúdo mea & laus mea Dominus: * & factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis, & salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Domini fecit virtútem: ℣ déxtera Domini exaltávit me, * déxtera Domini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam: *

& narrábo ópera Domini.

Castigans castigávit me Dominus: * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, & ingréssus in eas confitébor Domino: * hæc porta Domini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * & factus est mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes: * hic factus est in caput ánguli.

A Domino factum est istud: * & est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dominus: * exultémus, & lætémur in ea.

O Domine salvum me fac, ô Domine bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Domini.

Benedíximus vobis de domo Domini: * Deus Dominus, &

illúxit nobis.

Constitúite diem solemnem in condénsis, * vsque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi: * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * & factus es mihi in salútem.

Confitémini Domino quóniam bonus: * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Glória Patri.

DOMINICA AD PRIMAM.

Hymnus.

JAM lucis orto sídere.
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet à nocéntibus.

Linguam refrænans temperet
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat,

Sint purá cordis íntima,
Absíftat & vecórdia:
Carnis terat ſupérbiam,
Porus cibíque parcitas.
Ut cum dies abſcéſſerit,
Noctémque ſors redúxerit,
Mundi per abſtinéntiam
Ipſi canámus glóriam.
Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu paráclito,
Et nunc, & in perpétuum. A.

Symbolum S. Athanaſij.

QUicúmque vult ſalvus eſſe: * ante ómnia opus eſt, ut téneat cathólicam fidem.

Quam niſi quiſque íntegram inviolatámque ſerváverit: * abſque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc eſt, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque

Neque confundéntes perſónas: * neque ſubſtántiam ſeparántes.

Alia eſt enim perſóna Patris, ália Fílij: * ália Spíritus ſancti.

Sed Patris, & Fílij, & Spíritus ſancti una eſt divínitas: * æquális glória, coætérna majéſtas.

Qualis Pater, talis Fílius: * talis Spíritus ſanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius: * increátus Spíritus ſanctus.

Imménſus Pater, imménſus Fílius, * imménſus Spíritus ſanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius: * ætérnus Spíritus ſanctus.

Et tamen non tres ætérni: * ſed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménſi: * ſed unus in-

creátus, & unus imménſus.

Similiter omnípotens Pater, omnípotens Fílius: * omnípotens Spíritus ſanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes: * ſed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius: * Deus Spíritus ſanctus.

Et tamen non tres Dij: * ſed unus eſt Deus.

Ita Dóminus Pater, Dominus Fílius: * Dóminus Spíritus ſanctus.

Et tamen non tres Dómini: * ſed unus eſt Dóminus.

Quia ſicut ſingillátim unamquámque perſonam Deum ac Dominum confitéri Chriſtiánâ veritáte compéllimur: * ita tres Deos, aut Dominus dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo eſt fáctus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre solo est: * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus à Patre, & Fílio: * non factus nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres: z unus Fílius, non tres Fílij: * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, z nihil majus aut minus: * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt, & coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est: * & únitas in Trinitáte, & Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse: * ita de Trinitáte sentiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem: * ut incarnatiónem quoque Domini nostri

Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus & confiteámur: z quia Dominus noster Jesus Christus Dei Filius, * Deus & homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sécula génitus: * & homo est ex substántia matris in século natus.

Perféctus Deus, perféctus homo: * ex ánima rationáli, & humána carne subsístens.

Æquàlis Patri secúndum divinitátem: * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui licet Deus sit, & homo: * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem: * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omnino non confusió-

ne

ne ſubſtántiæ: * ſed unitáte perſõne.

Nam ſicut ánima rationális & caro unus eſt homo: * ita Deus & homo unus eſt Chriſtus.

Qui paſſus eſt pro ſalúte noſtra, deſcéndit ad ínferos: * tértia die reſurréxit à mórtuis.

Aſcéndit ad cælos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: * inde ventúrus eſt judicáre vivos & mortuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines reſúrgere habent cum corpóribus ſuis: * & reddituri ſunt de factis próprijs ratiónem.

Et qui bona egérunt, íbunt in vitam ætérnam: * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc eſt fides cathólica: quam níſi quiſque fidéliter firmitérque credíderit, * ſalvus eſſe non póterit.

Glória Patri.

Ant 4 Allelúia. viij.
Temp. Paſch. 7 Allelúia vij.

Capitulum.

REgi ſæculórum immortáli & invisíbili, ſoli Deo honor & gloria: * in ſecula ſeculórum, Amen. ℟. Deo G.

℣. Exúrge Chriſte ádjuva nos.
℟. Et líbera. Kyrie. Chriſte. Kyrie eléiſon. Pater noſter.
℣. Et ne nos. ℣. Dñe exáudi.

Orémus.

DOmine Deus omnipotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire feciſti, ℣ tua nos hódie ſalva virtúte: * ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, ℣ ſed ſemper ad tuam juſtíriam faciéndam noſtra procédant elóquia: * dirigántur cogitatiónes & ópera. Per Dóminum.

℣. Dñe exáudi. ℣. Benedica.
℣. Fidelium.

Spíritus ſanctus. 206.

℣. Pretiósa in conspéctu Dñi.
℟. Mors sanctórum ejus.

SAncta María, & omnes sancti intercédant pro nobis ad Dñm: * ut nos mereámur ab eo adjuvári & salvári, qui vivit & regnat in sécula seculórum. ℣. A. ℣. Deus in adjurium &c. 3 mahl. Gloria Patri Kyrie. Ch. Kyr. Pater noster.
℟. Et ne nos.

℣. Réspice in servos tuos Domine: & in ópera tua, & dírige filios eórum. ℣. ℟. Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, & ópera manuum nostrárum dírige super, nos: * & opus mánuum nostrárum dírige. ℣

DIrígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre Domine Deus rex cæli & terræ, hódie corda & córpora nostra, sensus, sermónes, & actus nostros in lege tua, & in

opéribus mandatórum ruórum: * ut hîc, & in ætérnum, re auxiliánte, salvi & líberi esse mereámur, z Salvátor mundi: * Qui vivis & regnas in secula seculorum. Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Domini. ℟. Qui fecit.

Jube Domna benedícere.

Beued. Dies & actus nostros in sua pace dispónat Dominus omnípotens. A. *Lectio Brev.*

DOminus autem dírigat corda, & córpora nostra in charitáte Dei, & patiéntia Christi. Tu autem. Commemorátio ómnium fratrum, familiárium & benefactórum defunctórum Ordinis nostri.

℣. Requiéscant in pace. A. Deprofúndis, 150.

℣. Aporta ínferi.

℣. Dómine exaudi.

Oratio. Deus véniæ largítor, 92. ℣. Requiéscant in pace. A.

DOMINICA AD VESPERAS.

Dixit Dominus. 69.

Ant. Dixit Dominus Domino meo: Sede à dextris meis. 7.

Pſalmus 110.

CONfitébor tibi Domine in toto corde meo: * in consílio juſtorum, & congregatione

Magna opera Dñi: * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confeſſio & magnificentia opus ejus: * & juſtitia ejus manet in ſeculum ſeculi.

Memoriam fecit mirabilium ſuorum: z miſericors & miſerator Dominus: * eſcam dedit timentibus ſe.

Memor erit in ſeculum teſtamenti ſui: * virtutem operum ſuorum añuntiabit populo ſuo.

Vt det illis hereditatem Gentium: * opera manuum ejus veritas, & judicium.

Fidelia omnia mandata ejus: z confirmata in ſeculum ſeculi, *

facta in veritate & æquitate.

Redemptionem misit populo suo: * mandavit in æternum testamentum suum.

Sanctum & terribile nomen ejus: * initium sapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: * laudatio ejus manet in seculum seculi.

Gloria Patri.

Ant. Fidelia omnia mandata ejus, confirmata in seculum seculi. iiij. *Psalmus.* CXI.

BEatus vir, qui timet Dominum: * in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generatio rectorum benedicetur.

Gloria, & divitiæ in domo ejus, * & justitia ejus manet in seculum seculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis *

rectis: * misericors, & miserator, & justus.

Jucundus homo qui miseretur & coñodat, ℣ disponet sermones suos in judicio: * quia in æternum non coñovebitur.

In memoria æterna erit justus: * ab auditione mala non timebit.

Paratum cor ejus sperare in Domino, ℣ confirmatum est cor ejus: * non coñovebitur donec despiciat inimicos suos.

Dispersit, dedit pauperibus, ℣ justitia ejus manet in seculum seculi: * cornu ejus exaltabitur in gloria.

Peccator videbit, & irascetur, ℣ dentibus suis fremet & tabescet: * desiderium peccatorum peribit. Gloria Patri.

Ant. In mandatis ejus cupit nimis. 4. Laudate pueri. 70.

Ant. Sit nomen Domini benedictum in secula. 7.

Pſalmus 115.

CRedidi, propter quod locutus ſum: * ego autem humiliatus ſum nimis.

Ego dixi in exceſſu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus quæ retribuit mihi?

Calicem ſalutaris accipiam: * & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretioſa in conſpectu Domini mors ſanctorum ejus.

O Domine, quia ego ſervus tuus: * ego ſervus tuus: & filius ancillæ tuæ.

Dirupiſti vincula mea: z tibi ſacrificabo hoſtiam laudis, * & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conſpectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jeruſalem. Gloria.

Vor dem Tiſch.

Cant. Bendícite. ℣ *Conv.* Oculi ómnium in te ſpérant Dómine, ℣ & tu das eſcam illórum in témpore opportúno: ℣ Aperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. ℣ Glória Patri. Kyrie eléiſon. Chriſte. Kyrie. Pater noſter. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℣ Orémus. ℣ Bénedic † Dómine dona tua, ℣ quæ de tua largitáte ſumus ſumptúre. * per Dóminum.

Lect. Iube Domna benedícere *Benedict.* Menſæ cæléſtis partícipes ℣ fáciat nos rex ætérnæ glóriæ. ℣ ℟. Amen.

Nach dem Tiſch.

Cant. Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua. ℣ *Conv.* Et ſancti tui benedícant tibi. ℣ Glória Patri. *Hebdom.* Agimus tibi grátias omnípotens Deus ℣ pro univérſis bene-

ficiis tuis: * Qui vivis, & regnas per ómnia secula seculórum. ℟. *Cant.* Miserére mei Deus: ℣ Kyrie &c. Pater noster.

℟. Et ne nos indúcas intentatiónem. ℣ ℟. Sed &c.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℣ ℟. Justítia ejus manet in séculum séculi. ℣ ℣. Benedícam Dóminum in omni témpore. ℣ ℟. Semper laus ejus in ore meo. ℣ ℣. In Dómino laudábitur ánima mea. ℣ ℟. Audiant mansuéti, & læténtur. ℣

℣. Magnificáte Dóminum mecum. ℣ ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. ℣

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℣ ℟. Ex hoc nunc, & usque in sæculum. ℣

℣. Retribúere dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum: * vitam ætérnam. ℣ A.

℣. Benedicámus Dómino. ℣

Pſalm. Deprofundis. 150.

℣. Aporta inferi. ℟. Erue.

℣. Dómine exáudi oratióné meam. ℟. Et Orémus. Deus véniæ. 92. ℣. Requiéſcant in pace. ℟. *Zu abent.*

Cant. Benedícite. ℟. C. Edent páuperes & ſaturabúntur, ℟. & laudábunt Dñm, qui requírunt eum, ℟. vivent corda eórum in ſéculum ſeculi. ℟. Gloria Patri.

Wie zu Mittag. *Benedict* Ad cænam perpétuam ℟. perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟.

Nach dem Tiſch. *Cant.* Memóriam fecit mirabílium ſuórum. ℟. C. Miſericors & miſerátor Dñs, ℟. eſcam dedit timentibus ſe. Gloria Patri.

Hebd. Benedíctus Deus in donis ſuis, ℟. & ſânctis in ómnibus opéribus ſuis: * Qui vivit & regnat. Per ómnia ſecula ſeculórum. ℟. Amen.

Wan

Wan man bey dem geiſtlichen leſen nit gegenwérdig

℣. Deus cháritas eſt, & qui manet in charitáte in Deo manet, & Deus in eo. ℟. Et nos maneámus cum ipſo.

Zur Veſper Collation.

Benedícite. ż Largítor ómnium bonórum ż benedícat cibum & potum famulárum ſuárum. ż Amen.

In dem Advent zur 3.

℣. Timébunt Gentes nomen tuum Dómine. ℟. Et omnes Reges terræ glóriam tuam.

In Quadrageſima. Zur 1.

Ant. Theſaurizáte vobis theſáuros in cælo, ubi nec ærúgo, nec tínea demolítur. Zur 3.

Ant. Non in ſolo pane vivit homo, ſed in omni verbo quod procédit de ore Dei. ż

℣ Dicer Dño ſuſcéptor meus es tu, & refúgium meum. ℟ Deus meus ſperábo in eum.

Zur 6 *Ant.* Coñendémus noſmetípſos in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma juſtítiæ. j ℣ Ipſe liberávit me de láqueo venántium.

℟ Et à verbo áſpero.

Zur 9 *Ant:* Per arma juſtítiæ virtútis Dei coñendémus noſmetípſos in multa patiéntia. j

℣ Scápulis ſuis obumbrábit tibi. ℟ Et ſub peñis ejus ſperábis.

D. paſſ. ad 3 *A.* Judicáſti Dñe cauſam ánimæ meæ, devenſor vitæ meæ Dñe Deus meus. vij

℣ Diviſérunt ſibi veſtiménta mea. ℟ Et ſuper veſtem meam miſérunt ſortem. Ad 6 *A.* Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléſtus fui? Reſpónde mihi. vii ℣ Inſurrexérunt in me teſtes iniqui. ℟ Et mendíta eſt iníquitas ſibi. Ad 9

℣ Ne perdas cum impiis Deus ánímam meam. ℟ Et cum viris ſánguinum vitam meam.

BSB Bayerische StaatsBibliothek
MDZ Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Officium Parvum Beatae Mariae Virginis, Ad Usum Sacri Ordinis Cisterciensis, editum

[s.l.] 1743

Bamberg, Staatsbibliothek -- Th.lit.d.30
urn:nbn:de:bvb:12-bsb11777953-2